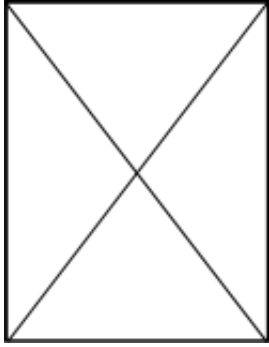

ലേഖനങ്ങളും കവിതകളും

പ്രൊഫ. സി വി ശങ്കരൻ

സി വി ശങ്കരൻ

1956 ഡിസംബർ മാസത്തിൽ കോട്ടയം ജില്ലയിലെ കല്ലറ പെരുന്തുരുത്ത് കരയിൽ ചേലമറ്റത്തില്ലത്ത് ശ്രീ. വാസുദേവൻ ഇളയതിന്റേയും, ശ്രീമതി. സാവിത്രി അന്തർജനത്തിന്റേയും മൂന്ന് മക്കളിൽ രണ്ടാമനായി ജനിച്ചു. കല്ലറ മാണിക്യവിലാസം ഹയർ സെക്കൻഡറി സ്കൂളിലുമായി സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി. കുറവിലങ്ങാട് എസ്ബി കോളേജിൽ നിന്നും രസതന്ത്രത്തിൽ ബിരുദവും, കോട്ടയം സിഎംഎസ് കോളേജിൽ നിന്ന് ബിരുദാനന്തരബിരുദവും കരസ്ഥമാക്കിയശേഷം പെരുമ്പാവൂർ വളയഞ്ചിറങ്ങര ശ്രീശങ്കര വിദ്യാപീഠം കോളേജിൽ രസതന്ത്ര വിഭാഗത്തിൽ അദ്ധ്യാപകനായി പ്രവേശിച്ചു. 2013 ജനുവരിയിൽ അവിടെനിന്നും പ്രൊഫസറായി വിരമിച്ചു.

ഭാര്യ :

എൻ പ്രസന്നകുമാരി (റിട്ടയേഡ് പ്രൊഫസർ, ശ്രീ ശങ്കര കോളേജ്, കാലടി)

മക്കൾ :

മനുശങ്കർ സി (അസി. പ്രൊഫസർ, ശ്രീ ശങ്കരവിദ്യാപീഠം കോളേജ്, വളയഞ്ചിറങ്ങര)

ബാലശങ്കർ സി (എംടെക് വിദ്യാർത്ഥി, ആദിശങ്കര എഞ്ചിനീയറിങ് കോളേജ്, കാലടി)

മരുമക്കൾ ;

ശ്രീദേവി കേശവൻ (ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ, കുറുപ്പംപടി, പെരുമ്പാവൂർ)

വിലാസം :

ചേലമറ്റത്തില്ലം

മറ്റൂർ, കാലടി പി.ഒ

എറണാകുളം - 683574

ഈമെയിൽ : cvsankaran@gmail.com

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഡിജിറ്റൽ രൂപം L^AT_EX എന്ന ടൈപ്പ്സെറ്റിങ്ങ് സോഫ്റ്റ്‌വെയർ ഉപയോഗിച്ച് ശാ/ലിനക്സ് ഓപ്പറേറ്റിങ്ങ് സിസ്റ്റത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറിൽ നിർമ്മിച്ചതാണ്. മലയാളം ലിപി ടൈപ്പ് ചെയ്യാനായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് രചന എന്ന ഫോണ്ടാണ്. ഈ പുസ്തകം ക്രിയേറ്റീവ് കോമൺസ് ബൈ ഷെയർ എലൈക് അനുമതിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഉള്ളടക്കം

I	ലേഖനങ്ങൾ	1
1	അപ്പവിന്റെ അത്ഭുതം	1
2	ഏട്ടാ....ഏട്ടാ...അനിയാ...അനിയാ..	3
3	അസുരൻ	8
4	മരതകക്കിങ്ങിണിസ്സുഗന്ധികസ്സർണമായ്	11
5	ഇത ഓം തത് സത്	16
II	കവിതകൾ	19
1	ഒരു ബാക്ക്ബെഞ്ച് വിചാരം	19
2	ബിരുദം കെമിസ്ട്രി	21
3	ചൊല്ലുവിളി	23
4	തല പോയ തോട്ടക്കാരൻ	25
5	അടുക്കളത്തുത്തത്തിനു ഒരു പാട്ട്	26
6	കുട്ടിത്താരാട്ട്	29
7	എവിടെ ജോൺ?	30
8	വിൽസ് കപ്പ്	32
9	ധർമ്മകാഹളം	33
10	ക്രിക്കറ്റിന്റെ ഇതിഹാസം	35

ഭാഗം I

ലേഖനങ്ങൾ

അപ്പവിന്റെ അത്ഭുതം

അപ്പ അഹനോടും അമ്മയോടുമൊപ്പം ഒരു വേളി കൂടാൻ നാട്ടിൽ പോയതാണ്. നേരത്തെ പോയാലേ എല്ലാവരുമായി വർത്തമാനം പറയാൻ പറ്റൂ എന്നു പറഞ്ഞ് അമ്മ ഉത്സാഹിച്ചതുകൊണ്ട് നേരത്തെ അവിടെ എത്തിച്ചേർന്നു. അമ്മ, പറഞ്ഞതുപോലെ ഓരോരുത്തരോടും വർത്തമാനം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നടന്നു. അഹൻ വേളിച്ചടങ്ങുകളിൽ സഹായിക്കാനും വിളമ്പാനും ക്രിയക്കു കൂടാനും ഒക്കെയായി പോയി. രണ്ടുപേരും അപ്പവിനെ മറന്നതുപോലെ. അപ്പ ഒറ്റയ്ക്കായി. അപ്പ അലങ്കാരങ്ങളും ഒരുക്കങ്ങളും ഒക്കെ കണ്ട് അങ്ങനെ നില്ക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്നു പ്രായമായ ഒരു മുത്തശ്ശി വന്നു ചിരിച്ചു കൊണ്ടുചോദിച്ചു. "എന്താ, ഉണ്ണി എന്നെ അറിയോ? . അപ്പവിന്റെ മുത്തശ്ശി എന്റെ ഒരു ഏട്ടത്തിയാണ്" . അപ്പ വെളുക്കെ ചിരിച്ചു. മുത്തശ്ശിയും ചിരിച്ചിട്ടു പോയി. എന്തായാലും അപ്പവിന് മുത്തശ്ശിയെ ഇഷ്ടമായി. മുത്തശ്ശി പോയ വഴിയേ നോക്കി നില്ക്കുകയായിരുന്നു അപ്പ. അപ്പവിനേക്കാൾ പ്രായം കൂടിയ ഒരു കുട്ടി ഓടിവന്നു ചോദിച്ചു, " എന്താ അപ്പക്കുട്ടൻ ഒറ്റയ്ക്കായിപ്പോയത്? എന്നെ അറിയുമോ? അപ്പവിന്റെ അമ്മയും എന്റെ അമ്മയും ഒന്നിച്ചു പഠിച്ചവരാണ് . " അപ്പ ആ ചെച്ചിയെത്തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടു മിണ്ടാതെ നിന്നു.

" അപ്പക്കുട്ടാ തൊപ്പിക്കാരാ" എന്നു പറഞ്ഞു ആ കുട്ടി ഓടിപ്പോയി. ആ കുട്ടിയുടെ ഓട്ടവും പാട്ടും കണ്ട് അപ്പവിന് ചിരി വന്നു. അങ്ങനെ നില്ക്കുമ്പോഴൊരു രണ്ടുമുന്നേട്ടന്മാർ വലിയ പത്രാസിൽ എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വരുന്നു. അതിൽ, കണ്ണട വച്ചു മുടി ചുറ്റിയൊരു എന്നായ ഒരാൾ തന്നെ ചൂണ്ടി പറയുന്നത് കേട്ടു. " ഇതു നമ്മുടെ കുഞ്ഞുണ്ണുട്ടന്റെ പയ്യൻ അപ്പവല്ലേ?" എന്നിട്ടു അപ്പവിനോടായിപ്പറഞ്ഞു, " തന്റെ മുത്തശ്ശന്റെ ഓപ്പോളുടെ മകളുടെ മകനാണ് ഞാൻ" . ഇത്രയും പറഞ്ഞ് അവർ വിട്ടുപോയി. അപ്പവിനു ഒരു പിടിയും കിട്ടിയില്ല. പിന്നെ ഓർത്തപ്പോഴാണ് രസം. ആ ഏട്ടന്റെ മുത്തശ്ശി തന്റെ മുത്തശ്ശന്റെ ഓപ്പോളാണ്. ചുരുക്കി പറയാവുന്ന കാര്യം എന്തിനിത്ര വളച്ചുകെട്ടിപ്പറയുന്നു? ഇതാണോ പത്രാസ്?

അങ്ങനെ നില്ക്കുമ്പോൾ അഹനോടൊപ്പം സുമുഖനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനും തന്റെ പ്രായമുള്ള ഒരു കുട്ടിയും വന്നു. അഹൻ പറഞ്ഞു, " കുഞ്ഞുകൃഷ്ണ, ഇവനാണ് അപ്പ. അപ്പ, ഇത് കൃഷ്ണൻ നായർ. മുത്തപ്പന്റെ മകളുടെ മകൻ. ഇത് ഇയാളുടെ മകൻ സുരേഷ്. നിന്നെപ്പോലെ മൂന്നാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്നു" . അപ്പോൾ " കുഞ്ഞുണ്ണി, ഒന്നിങ്ങട് വരിക" എന്നു ആരോ വിളിക്കുന്നത് കേട്ടു അഹൻ പോയി. കൃഷ്ണൻ നായരും പോയി. ഉടൻ തന്നെ അമ്മയുടെ പ്രായമുള്ള ഒരു സ്ത്രീ കല്ലാണസ്സമ്മാ നവും പ്ലാസ്റ്റിക് കൂട്ടിൽ തൂക്കി കടന്നു വന്നു. " അപ്പക്കുഞ്ഞല്ലേ, ഇത്? ഞാൻ ദേവകി വാരസ്യാർ. അപ്പവിന്റെ അമ്മയുടെ ഇല്ലത്തിനടുത്താണ്" . ഒരിക്കൽ അമ്മാത്തു പോയപ്പോൾ ഇവരെ കണ്ടത് അപ്പ ഓർത്തു. ഉടനെ അമ്മ എവിടെനിന്നോ ഓടിവന്നു. അപ്പവിനെയും കൂട്ടി അച്ഛനെ തിരഞ്ഞു പിടിച്ചു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു, " നമുക്കു ഷാരടിമാഷിന്റെ വീടു വരെ ഒന്നു പോകണ്ടേ. മാഷ് വയ്യാതെ കിടക്കുകയാണല്ലോ. ഇനി എന്നാ ഇതിലേ വരാൻ പറ്റുകാ?"

" ശരി, ആദ്യത്തെ പതി സദ്യ കഴിയുമ്പോഴേക്കും ഇങ്ങെത്തണം" എന്നു പറഞ്ഞു അഹൻ. എല്ലാവരും കൂടി കാരിൽ കയറിപ്പോയി.

മാഷിന്റെ വീടിന്റെ പടിക്ക് വണ്ടിയിട്ട് അകത്തേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ ഒരു പൈക്കിടാവ് ഓടി വന്ന് അപ്പവിന്റെ മുമ്പിൽ കൂടി തള്ളിച്ചാടിപ്പോയി. അപ്പവിന് വളരെ സന്തോഷമായി. നല്ല പൂ

കുലയുള്ള ഒരു ചെടി കാറ്റിലാടി. പൂങ്കുല അപ്പവിന്റെ തലയിൽ തൊട്ടുപോയി. ഒരു നായ ഓടിവന്ന് അഹരന്റെ അരികിൽ വാലാട്ടിനിന്നു. ആകപ്പാടെ മുത്തശ്ശി പറഞ്ഞുതരാറുള്ള ശാകന്തളത്തിലെ കണ്യാശ്രമം പോലെയുണ്ട്. അപ്പവിനു പൈക്കുട്ടിയോടും പൂങ്കുലയോടും നായയോടും ഒക്കെ ഒരു മമതാബന്ധം തോന്നി.

ഷാരടിമാഷ് മുൻവശത്തുതന്നെ ഒരു ചാതകസാലയിൽ കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവരേയും കണ്ടപ്പോൾ മാഷിന് വളരെ സന്തോഷമായി. അപ്പവിന്റെ തലയിൽ കൈവച്ച് അനുഗ്രഹിച്ചു. അപ്പവിന്റെ അഹരനേയും അമ്മയെയും അമ്മാവനേയും പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മാഷാണ്. കശലപ്രശ്നങ്ങൾക്കു ശേഷം കണ്യാമഹർഷിയെക്കണ്ട പ്രതീതിയോടെ മടങ്ങിപ്പോന്നു.

വേളിഹാളിൽ എത്തിയപ്പോഴേക്കും ആൾക്കാർ ഭൂരിഭാഗവും പോയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു പന്തിയിൽ കുറച്ചുപേർ ഇരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. അവരുടെ കൂടെ കൂടി. ഒട്ടും തിരക്കില്ലാതെ സൗകര്യമായി സദ്യയുണ്ട്. ഇനിയും വർത്തമാനം പറയാൻ ആരുമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഉടൻ തന്നെ എല്ലാവരും കാറിൽ കയറി തിരികെ പോന്നു. പോരുമ്പോൾ വഴിയിൽ എവിടെ നിന്നോ ഒഴുകിയെത്തിയ ഒരു ഗാനം കേട്ടു.

അറ്റമില്ലാത്തൊരി ജീവിതപ്പാതയി-

ലൊറ്റയല്ലൊറ്റയല്ലൊറ്റയല്ലൊ.

അപ്പ ഓർത്തുപോയി, അഹരൻ, അമ്മ, മറ്റുബന്ധുക്കൾ, അവരുടെ ചാർച്ചക്കാർ, സുഹൃത്തുക്കൾ, പഠിപ്പിച്ച മാഷന്മാർ, എന്തിനധികം? തൊടിയിലെ ചെടികൾ, വളർത്തുന്ന ജീവികൾ, ഇവയോടെല്ലാം ഒരു അടുപ്പം തോന്നുന്നു.

അപ്പ അത്ഭുതത്തോടെ അറിയാതെ ചോദിച്ചുപോയി” നമ്മൾക്ക് ഒരുപാട് ആൾക്കാരുണ്ട്. അല്ലേ അഹര?.”

അതെന്താ അപ്പ, അങ്ങനെ ചോദിച്ചത്?.”

എത്ര ആളുകളാ എന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും കശലം പറയുകയും ചെയ്യുന്നത്! മാഷിന്റെ വീട്ടിലെ പൈക്കിടാവും നായയും ചെടികളും പോലും എന്നെ ശ്രദ്ധിച്ചതുപോലെ തോന്നി.

അഹരൻ പറഞ്ഞു” ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ല സൃഷ്ടിജാലങ്ങളും ഒരേ ഈശ്വരന്റെ ചൈതന്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ഒരേകുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളാണ്. മഹാകവി വള്ളത്തോൾ പാടിയിട്ടില്ലേ,

“ലോകമേതൊരാളു തനിയ്ക്കീചെടികളും പൂക്കളും കൂടിത്തൻ കുടുംബക്കാർ.”

ഏട്ടാ....ഏട്ടാ...അനിയോ...അനിയോ..

കർക്കടകത്തിലെ ഒരു ഞായറാഴ്ച. കുട്ടികളുമായി അമ്പലത്തിൽ പോയി തൊഴിൽ കഴിഞ്ഞു മതില്ല പുറത്തിറങ്ങി. ആനപ്പന്തലിൽ ഏട്ടനും അനിയനും ഓട്ടം തന്നെ ഓട്ടം. സ്കൂളില്ലാത്തതും ഓടിക്കളിക്കാൻ സ്ഥലം കിട്ടിയതും ആഘോഷിക്കുകയാണവർ. കുറേ ഓടിത്തളർന്നപ്പോൾ തിരികെപ്പോകുവാൻ സമ്മതിച്ചു. എല്ലാവരും കൂടി വീടെത്തി. എത്തിയ ഉടനെ രണ്ടുപേരും ധാരാളം വെള്ളം കുടിച്ചു. ഉടനെതന്നെ ജ്യേഷ്ഠൻ പോക്കറ്റിൽനിന്നും ഒരു പടം എടുത്തുപൊക്കിപ്പിടിച്ചു. അമ്പലത്തിൽ വെച്ചു എപ്പോഴോ സ്വാമിസ്റ്റാർ കൊടുത്ത ശ്രീരാമന്റെ പടം. പടം കണ്ടപ്പോൾ അനിയന് അതു കിട്ടണമെന്നായി. ഏട്ടനായ അപ്പ കൊടുത്തില്ല. അനിയൻ പിടിച്ചുവാങ്ങാൻ ശ്രമിച്ചു. ഏട്ടൻ അതും കൊണ്ടോടി. അനിയൻ പുറകെ ഓടി. രണ്ടുപേരും വീണ്ടും ഓട്ടം തന്നെ.

“അപ്പേ, നീ അന്വേണെ ഇങ്ങനെ ഓടിയ്ക്കാതെ” അമ്മ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

അവരുണ്ടോ ഓട്ടം നിറുത്തുന്നു. ഇനി എന്താചെയ്യൂ? അമ്മ അവിടെയൊക്കെ നോക്കി. ഒരു ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ പടം കിട്ടി. അതു അനിയന്റെ നേരേ നീട്ടി. അയാൾക്കതു പോരാ. ഏട്ടന്റെ കൈവശം ഉള്ള പടം തന്നെ വേണം. ഏട്ടൻ കൊടുക്കുകയുമില്ല. അനിയന വേണം താനും. കുട്ടികൾക്കു വാശി കൂടിവന്നു. കട്ടോൾടെ അച്ഛൻ എത്തിയിട്ടില്ല. ഇനി എന്താ വേണ്ടേ എന്നുവിചാരിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ അതാ വാസ്വഹൻ പടികടന്നു വരുന്നു. ആശ്വാസമായി.

“കുട്ടികളേ, ആരാ വരുന്നതെന്നു നോക്കിയ്ക്കേ” അമ്മ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

“വാസ്വഹൻ” രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

വാസ്വഹനെ രണ്ടുപേർക്കും ഇഷ്ടമാണ്. വല്ല വല്ല കാര്യങ്ങൾ അമ്മനോടു സംസാരിയ്ക്കും. പലഹാരത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ അമ്മയോടു സംസാരിയ്ക്കും. കുട്ടികൾക്കു കപ്പലണ്ടി കൊടുക്കും, കഥകൾ പറഞ്ഞുതരും. രണ്ടുപേരും തത്ക്കാലം വാശിയെ കാശിയ്ക്കു വിട്ടിട്ട് വാസ്വഹനടുത്തേയ്ക്കു ത്തി.

“എന്താ അപ്പേ കയ്യിലെ ചിത്രം? ശ്രീരാമനാ? ആയ്! രാമായണമാസം അല്ലേ? പണ്ടൊക്കെ ഇടവം മിഥുനം കർക്കടകം ചിങ്ങം എന്നൊക്കെയാ പറയാറ്. ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയല്ല. കർക്കടകം ഇല്ല. പകരം രാമായണമാസം എന്നാപറയുക. മിഥുനത്തിലെ പെരുമഴയ്ക്കുശേഷം വരുന്ന കള്ളക്കർക്കടകം ഒരു പഞ്ഞമാസം തന്നെ. എത്ര ധനവാനും ഒരു ഇടിച്ചിൽ ഉണ്ടാവും. ഒന്നും നട്ടാൽ മുളയ്ക്കാത്ത, ഒന്നും ചെയ്യാൻ പറ്റാത്ത കാലം.

“കർക്കടമാസം കഴിയും വരേയ്ക്കിനി-

ക്കഞ്ഞിയാണുണ്ണി നിനക്കിഷ്ടമാവുമോ?”

എന്നാണ് ഉണ്ണിയോട് അമ്മ ചോദിക്കുന്നത്. ഏതായാലും ഇപ്പോൾ മറ്റൊന്നുമില്ലെങ്കിലും കർക്കടകമാസത്തിൽ രാമായണം വായന നടക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാവാം ഇപ്പോൾ ദാരിദ്ര്യവും അല്പം കുറവുണ്ട്”.

അപ്പോഴേയ്ക്കും അമ്മ സംഭാരവുമായി വന്നു. അഹൻ സംഭാരം കുടിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ “ഇനി കഥ, ഇനി കഥ” എന്നുപറഞ്ഞു കുട്ടികൾ തിടുക്കം കൂട്ടി.

“കഥ മാത്രമല്ല കപ്പലണ്ടിയുമാവാം. നിങ്ങളുടെ ഓട്ടവും ബഹളവും കണ്ട് അതിന്റെ കാര്യം വിട്ടുപോയി”. ഓരോപൊതി കപ്പലണ്ടി രണ്ടു പേർക്കും കൊടുത്തു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞുതുടങ്ങി

“എന്നും രാമായണം വായിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അതു ഭാഷാസ്വാധീനം ഉണ്ടാക്കും. ഇന്ന് നമുക്ക് രാമായണത്തിലെ ചിലരെ പരിചയപ്പെടാം. ആദ്യമേതന്നെ നിങ്ങളെപ്പോലെ ഓടിക്കളിക്കുന്ന, അല്ല, പറന്നു കളിക്കുന്ന ഒരേതരം അനിയനും ആവട്ടെ. ഗരുഡൻ എന്നു കേട്ടിട്ടില്ലേ?”

“ഉവ്വ്, മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ വാഹനം” - അപ്പ.

“ഗരുഡന് ഒരേട്ടൻ ഉണ്ട്.അരുണൻ.”

“അരുണൻ എന്നത് “അര”ന്നൻ എന്നല്ലേ?” - വീണ്ടും അപ്പ.

“അതെയതെ. അരയ്ക്കു കീഴ്ഭാഗം ഇല്ലാത്തയാൾ. സൂര്യരഥത്തിന്റെ തേരാളി.”

“സൂര്യന്റെ തേരിന് ഏഴു കുതിരകളാണ്. അല്ലേ?”

“എന്നുപറഞ്ഞാൽ ഏഴു നിറങ്ങൾ ചേർന്നാണ് സൂര്യരശ്മിയുണ്ടായിരിക്കുന്നത് എന്നാണർത്ഥം”.

“മാനത്തെ മഴവില്ലിനേഴുന്നിറം

മനസ്സിന്റെ മാരി വില്ലിനേഴല്ലെഴുന്നൂറ്” അപ്പ ഒരു പാട്ടു പാടി

“മഴവില്ലിനും ഏഴു നിറമല്ല. എത്രയെന്നു പറയാൻ പറ്റുകയില്ല. അതൊക്കെ പ്രകാശത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി കൂടുതൽ പഠിയ്ക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാകും. ഏതായാലും സൂര്യന്റെ ധ്രുവവരായ അരുണൻ വിവാഹം കഴിച്ചു. ശ്വേതി അഥവാ മഹാശ്വേത”.

“അരുണം ചുവപ്പും ശ്വേതം വെളുപ്പും” കഴിഞ്ഞ ദിവസം ക്ലാസ്സിൽ രക്തത്തെപ്പറ്റി പഠിച്ചതോർത്ത് അപ്പ പറഞ്ഞു.

അപ്പൻ തുടർന്നു “അരുണനും ശ്വേതിക്കും രണ്ടു മക്കൾ. രണ്ടു കഴുകന്മാർ. ഏട്ടന്റെ പേര് സമ്പാതി. അനുജൻ ജടായുസ്സ് അഥവാ ജടായു.

അരുണപ്രിയയാം ശ്വേതി

പെറ്റു രണ്ടു കുമാരരെ

സമ്പാതിയെന്നു വൻപേരും

ജടായുസ്സെന്നുമങ്ങനെ

കട്ടിക്കാലത്തു ഇവർ ഒന്നു പറന്നു കളിച്ചു. ആർക്കാണു കൂടുതൽ ഉയരത്തിൽ പറക്കാൻ കഴിയുന്നതെന്നറിയാൻ വാശിയോടെ മേല്പോട്ടു പറന്നുയർന്നു. കൂടുതൽ ഉയരത്തിലേയ്ക്കു പോയ അനുജൻ ജടായുവിനു സൂര്യന്റെ ചുടേറ്റ് ഒരു തളർച്ച അനുഭവപ്പെട്ടു. ഉടൻ തന്നെ ഏട്ടനായ സമ്പാതി ജടായുവിനു മുകളിൽ ഉയർന്നുപൊങ്ങി ചിറകു വിരിച്ചു പറന്നുനിന്നു തണലേകി. പക്ഷേ, എന്തു സംഭവിച്ചു? സൂര്യന്റെ ചുടേറ്റു സമ്പാതിയുടെ ചിറകുകൾ കരിഞ്ഞുപോയി. സമ്പാതി താഴേക്കു വീണു, വിന്ധ്യപർവതത്തിൽ നിശാകരമുനിയുടെ ആശ്രമത്തിൽ. ശിഷ്ടകാലം മുനി ആഹാരം നല്കി സമ്പാതിയെ രക്ഷിച്ചു. സമ്പാതിയും ജടായുവും സീതാമ്പേഷണത്തിൽ ശ്രീരാമനു സഹായികളായ കഥകൾ രാമായണത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്.

“ഓടിക്കളിക്കുമ്പോൾ അനിയൻ വീഴാതെ നോക്കേണ്ടതു ഏട്ടനാണെന്നാണ് അപ്പൻ പറഞ്ഞുവരുന്നത്, കേട്ടോ അപ്പ” കഥ കേട്ടുകൊണ്ടു വന്ന അപ്പൻ പറഞ്ഞു.

“ഏട്ടൻ അനിയനെ രക്ഷിക്കുന്ന കാര്യമേ ഉള്ളൂ? അനിയനു എന്തും ആകാം,അല്ലേ?” അപ്പ പരിഭവിച്ചു

വാസ്വഹൻ തുടർന്നു

“രാമായണത്തിൽ തന്നെയുണ്ടല്ലോ നാലു ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാർ. നീണ്ട പതിനാലു വർഷം കൊടുങ്കാട്ടിലും മലയിലുമായി രാക്ഷസന്മാരുടെയും വന്യമൃഗങ്ങളുടെയുമിടയിൽ രാമേട്ടന്റെ സഹായിയാ

യി ഒരനുജൻ ലക്ഷ്മണൻ. സ്വന്തം അമ്മയെയും ഭാര്യയെയും കൊട്ടാരത്തിൽ വിട്ട് തനിക്കുവേണ്ടി യല്ല, ഏട്ടനു വേണ്ടി ഇത്ര കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിച്ചു ജീവിച്ചു മറ്റൊരനുജൻ പുരാണത്തിലെങ്ങുമില്ല”.

“സമ്പാതി എന്ന ഏട്ടൻ അനിയനെ രക്ഷിച്ചതിലും എത്രയധികമാണ് ലക്ഷ്മണൻ എന്ന അനുജൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. കൂയ്! കൂയ്! അനിയനാണ് കൂടുതൽ മഹാൻ” അനിയൻ തുളുളിച്ചു.

“കഥ തീർന്നില്ലല്ലോ” വാസ്വഹൻ ഇടപെട്ടു “തനിയ്ക്കുവകാശപ്പെട്ട രാജപദവിയും കൊട്ടാരങ്ങളും ഭരതനു വേണ്ടി ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടാണല്ലോ ശ്രീരാമൻ കാട്ടിലേയ്ക്കു പോയത്”

“ഇപ്പോഴോ” അപ്പവിനു കുറച്ചുകൂടി ഗമയായി.

“അതു വേറെ അനിയനല്ലേ” അനിയനും വിട്ടുകൊടുക്കാൻ തയ്യാറല്ല.

വാസ്വഹൻ ഇടപെട്ടു, “അവർ നാലു ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരും പരസ്പരം സ്നേഹിച്ചും ബഹുമാനിച്ചുമാണ് കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. അത് രാമായണം കഥ മുഴുവൻ വായിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. അതും ആരെയുംകാൾ കേമനല്ല. ഇനിയുമുണ്ട് അനവധി ഏട്ടന്മാരും അനവധി അനിയന്മാരും

രാമാദികൾ നാലു സഹോദരന്മാരെപ്പോലെ രാവണാദികൾ നാലു സഹോദരങ്ങൾ. വൈശ്രവണൻ, രാവണൻ, കുംഭകർണൻ, വിഭീഷണൻ. ഇവരെല്ലാവരും വിശ്രവസ്സ് എന്ന മഹർഷിയുടെ പുത്രന്മാരാണ്. ഇവരിൽ വൈശ്രവണൻ യക്ഷന്മാരുടെ രാജാവും രാവണൻ രാക്ഷസന്മാരുടെ രാജാവും. തെക്കേ സമുദ്രത്തിൽ ത്രികൂടപർവതത്തിനു മുകളിൽ ഇന്ദ്രന്റെ രാജധാനിയെ വെല്ലുന്ന ഒരു നഗരം വിശ്വകർമ്മാവു രാക്ഷസന്മാർക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നു. അവർ മഹാവിഷ്ണുവിനോടുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ പരാജിതരായി പാതാളത്തിൽ പോയി ഒളിച്ചു പാർത്തു വരികയായിരുന്നു. അങ്ങനെ ശൂന്യമായിക്കിടന്ന ലങ്കയിൽ വിശ്രവസ്സിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം വൈശ്രവണനെ കബേരൻ താമസമാക്കി. ലങ്കയെ സംരക്ഷിച്ചു ഐശ്വര്യം നിലനിർത്തി. സമുദ്രത്തിനു നടുവിലുള്ളദ്വീപിൽ നിന്നു പുറത്തേയ്ക്ക് പോകാൻ കബേരനു മൂന്നു വിമാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ഏറ്റവും കേമം ഭൂമിയിൽ ഒരിടത്തു നിന്നു മറ്റൊരിടത്തേക്ക് പോകുവാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പുഷ്പകവിമാനമാണ്. മറ്റു വിമാനങ്ങൾ ഭൂമിയിൽനിന്നു പുറത്തേക്കു പോകുവാനുള്ളതാണ്.

ഇങ്ങനെയിരിയ്ക്കുന്ന കാലത്താണ് വിശ്രവസ്സിനു മറ്റു മൂന്നുപുത്രന്മാരുണ്ടാകുന്നത്. അവർ ബ്രഹ്മദേവനെ തപസ്സു ചെയ്ത് വലിയ വരങ്ങളൊക്കെ സമ്പാദിച്ചു തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ അവരുടെ അമ്മാത്തുമുത്തശ്ശനായ സുമാലിയും കൂട്ടരും രാവണനെ രാക്ഷസവംശത്തിന്റെ അധിപനായി അവരോടിച്ചു സ്വീകരിയ്ക്കുകയും രാക്ഷസന്മാർക്കുവകാശപ്പെട്ട ലങ്ക കബേരനിൽനിന്നു തിരിച്ചുപിടിയ്ക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ജ്യേഷ്ഠനോട് അവിടെനിന്നു ഇറങ്ങിപ്പോകാൻ പറയാനുള്ള മടികൊണ്ടങ്ങനെ പറഞ്ഞില്ല. വീണ്ടും സുമാലിയുടെയും കൂട്ടരുടെയും നിർബ്ബന്ധം കൂടിവന്നപ്പോൾ രാക്ഷസന്മാർക്കുവകാശപ്പെട്ട ലങ്ക അവർക്കു തിരികെ നല്കണമെന്നു വളരെ മാനുഷമായി ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഏട്ടനായ വൈശ്രവണനാകട്ടെ അഹന്റെ അഭിപ്രായവും നിർദ്ദേശവും അനുസരിച്ച് ലങ്ക അനിയനും കൂട്ടർക്കും ഒഴിഞ്ഞു കൊടുത്ത് അളകാപുരിയിലേയ്ക്കുപോയി. എത്ര ഭംഗിയായിട്ടാണു ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാർ പെരുമാറിയത് പിന്നീടങ്ങോട്ടു രാവണന്റെ സ്വഭാവം ആകെപ്പാടെ മാറിപ്പോയി.”

“ഇനിയുമില്ല, അഹാ, മറ്റൊരേട്ടനും അനിയനും? ഞങ്ങൾ അടികൂടുമ്പോൾ മുത്തശ്ശൻ പറയാറുണ്ട് ‘ബാലിസുഗ്രീവന്മാർ’ തുടങ്ങി എന്ന്” - അപ്പ

“ശരിയാണ് പരസ്പരസ്നേഹത്തിന്റെയും ബഹുമാനത്തിന്റെയും ഉദാഹരണമായിരുന്നു ബാലിസുഗ്രീവന്മാർ.”

“അതു രണ്ടു കുരങ്ങന്മാരല്ലേ? അപ്പോ അടികൂടും” അനുജൻ

“അല്ല അവർ ജന്മനാ കുരങ്ങന്മാരല്ല. ജടായുവിന്റെയും സമ്പാതിയുടെയും അഹനായ അരു

ണൻ ഇവരുടെ അമ്മയാണ് ഒരു ദിവസം അസ്തമയത്തിനുശേഷം അരുണൻ സൂര്യരഥം ഷെഡ്ഡിൽ കയറ്റിയിട്ട് സ്ത്രീരൂപം ധരിച്ച ഇന്ദ്രസഭയിൽ അപ്സരസ്സുകളുടെ നൃത്തം കാണാൻ പോയി. പുതിയ കാഴ്ചക്കാരിയെ ഇന്ദ്രൻ വളരെയധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവൾക്ക് ഇന്ദ്രനിൽനിന്നും ഒരു കുട്ടിയെ ലഭിച്ചു. ഇക്കാരണത്താൽ അരുണൻ തേരിലെത്താൻ താമസിച്ചു. സൂര്യന്റെ പ്രയാണം വൈകി. അരുണനോട് സൂര്യൻ ദേഷ്യപ്പെട്ടു. കാരണം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ആദിത്യനും ആ സ്ത്രീരൂപം ഒന്നുകാണണമെന്നതോന്നി. അതു സാധിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ സൂര്യനിൽനിന്നും ഒരു കുട്ടിയെ ലഭിച്ചു. അങ്ങനെ അരുണൻ, അല്ല, അരുണിയ്ക്ക് രണ്ടു കുട്ടികളായി.”

“മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ മോഹിനിരൂപത്തിൽക്കൂടി ശിവന്റെ പുത്രനായി ശാസ്താവ് ജനിച്ചതുപോലെ, അല്ലേ?” അപ്പ.

“അതെ, രണ്ടു കുട്ടികളെയും ഇന്ദ്രന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം വളർത്തുവാനായി അഹല്യയെ ഏല്പിച്ചു. ഒരു ദിവസം കുട്ടികളെ പുഴയിൽ കൊണ്ടു പോയി കുളിപ്പിച്ച് അഹല്യ രണ്ടളിയിലുമായി എടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതു കണ്ട് മഹർഷി ഗൗതമൻ കോപം വന്നു. കോപം വന്നാൽ എന്താചെയ്യും? ശപിച്ചു. കരങ്ങുകുട്ടികൾ തള്ളക്കുരങ്ങിനെ അള്ളിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതുപോലെ കണ്ടിട്ടു കുട്ടികൾക്കു കുരങ്ങിന്റെ സ്വഭാവം ആകട്ടെ എന്നാണ് ശപിച്ചത്. അന്നുമുതൽ അവർ മർക്കടന്മാരായി. ഇതറിഞ്ഞു ദേവേന്ദ്രൻ രണ്ടു കുട്ടികളെയും കൊണ്ടുപോയി നന്ദനവനത്തിൽ താമസിപ്പിച്ചു. അക്കാലത്തു കിഷ്കിന്ധ എന്ന രാജ്യം വാണിരുന്ന മർക്കടരാജാവായ ഋക്ഷരജസ്സ് കുട്ടികളില്ലാതെ ദുഃഖിച്ചിരുന്നു. മന്ത്രിയായ ജാംബവാന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ദേവേന്ദ്രനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചതനുസരിച്ച് ഈ രണ്ടു കുട്ടികളെയും ഋക്ഷരജസ്സിനു നല്കി. വാലിനു ഭംഗിയുള്ളതുകൊണ്ട് ഇന്ദ്രപുത്രൻ ബാലി എന്നും കഴുത്തിന്റെ ഭംഗി കണ്ടു സൂര്യപുത്രൻ സുഗ്രീവൻ എന്നും പേരു നല്കിയിരുന്നു. ഋക്ഷരജസ്സിന്റെ കാലശേഷം മൂത്തവനായ ബാലി ചക്രവർത്തിയായും സുഗ്രീവൻ ഇളയരാജാവായും മന്ത്രിമാരോടുകൂടി വാണരളുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് മായാവി എന്ന അസുരനുമായി ബാലിയ്ക്കു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടി വന്നത്. യുദ്ധം ചെയ്തു ചെയ്തു രണ്ടുപേരും ഒരു ഗുഹയിൽക്കയറി. രക്തം കാണുകയാണെങ്കിൽ ഗുഹയടച്ചുപൊയ്ക്കാൾവാൻ ബാലി സുഗ്രീവൻ നിർദ്ദേശം നല്കി. ഒരുവർഷം കാത്തുനിന്നിട്ടും ആരും പുറത്തു വന്നില്ല. പക്ഷേ രക്തത്തിന്റെ പ്രളയം വന്നപ്പോൾ സുഗ്രീവൻ ഗുഹയടച്ചുപോയി കിഷ്കിന്ധയിലെ രാജാവായി. പക്ഷേ മരിച്ചതു മായാവിയാണെന്നു. ബാലി പുറത്തിറങ്ങാൻ വന്നപ്പോൾ ഗുഹയടച്ചിരിയ്ക്കുന്നതുകണ്ടു ദേഷ്യത്തോടെ തള്ളിത്തുറന്നു സുഗ്രീവൻ മായി വഴക്കിട്ടു രാജ്യം കൈക്കലാക്കി. അന്നു രാജാവായിരുന്ന സുഗ്രീവൻ വേണമെങ്കിൽ ബാലിയെ വധിയ്ക്കാമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ജ്യേഷ്ഠനായതുകൊണ്ടു സുഗ്രീവൻ അതു ചെയ്തില്ല. സുഗ്രീവൻ എന്തൊക്കെപ്പറഞ്ഞിട്ടും ബാലിയ്ക്കു വിശ്വാസമായില്ല. ബാലി പുറത്തിറങ്ങാതിരിയ്ക്കാൻ വേണ്ടിത്തന്നെയാണ് ഗുഹയടച്ചതെന്നു വിശ്വസിച്ചു. ആ വൈരം പിന്നീട് തുടരുകയും ചെയ്തു. പരസ്പരസ്നേഹത്തോടുകൂടി പെരുമാറിയിരുന്ന അവർക്കിടയിൽ ഉണ്ടായ തെറ്റിദ്ധാരണയാണ് അകൽച്ചയ്ക്കു കാരണമായത്.

ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ അടിസ്ഥാനപരവും സുദൃഢവും ആയ സഹോദരസ്നേഹത്തെ വിശദമാക്കുന്നതാണ് രാമായണത്തിലെ പല കഥാഭാഗങ്ങളും. മഹാഭാരതത്തിലാണെങ്കിൽ രണ്ടു തായ്വഴികളിലെ സഹോദരന്മാർ തമ്മിൽ സ്വത്തിനു വേണ്ടി നടത്തുന്ന വഴക്കുകളാണ്. രാമായണ സഹോദരന്മാർ തമ്മിൽ സ്വത്തു തർക്കം ഉണ്ടാവുന്നതേയില്ല.”

എല്ലാവരും വാസ്വഹൻ പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി ഓർത്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ യാദൃച്ഛികമായി റ്റിവിയിൽ കണ്ണുണ്ണിമാഷും കുട്ടോളം എന്ന പരിപാടി താനേ തെളിഞ്ഞുവന്നു. മാഷ് കുട്ടികളെ കൊണ്ടു ചൊല്ലിയ്ക്കുകയാണ്

ക ച ട ത പ ക ച ട ത പ

കുറച്ചുനിയ്യേട്ടാ കുറളിപ്പഴം

കൈപെനിയീഷ്ടമാണേറ്റമേട്ടാ”

അസുരൻ

സൂളിൽനിന്നുവന്ന ഉടനെ അപ്പു വിശേഷങ്ങൾ പറയാൻ തുടങ്ങി - "ഇന്നു ടീച്ചർ ഓണത്തിന്റെ കഥ പറഞ്ഞു തന്നു. മഹാബലി എന്ന അസുര ചക്രവർത്തിയെ സ്വീകരിയ്ക്കാനാണ് നമ്മൾ ഓണം ആഘോഷിയ്ക്കുന്നത്. മനുഷ്യരുടെ ചക്രവർത്തിയല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തിനാണ് നമ്മൾ അസുരചക്രവർത്തിയെ എതിരേല്ക്കുന്നത്? ആരാണപ്പോ അസുരൻ?"

"സുരന്മാരല്ലാത്തവരാണ് അസുരൻ" - അപ്പു.

"സത്യം അല്ലാത്തതു അസത്യം ആയതു പോലെ, അല്ലേ അഹാ?"

"അതെ, ഇഷ്ടമല്ലാത്തത് അനിഷ്ടം, സഭ്യമല്ലാത്തത് അസഭ്യം. നാമങ്ങളുടെയോ ക്രിയകളുടെയോ ഒക്കെ പുറകിൽ 'അ' ചേർത്താൽ വിപരീതാർത്ഥം ലഭിയ്ക്കുന്നു. ശക്തൻ അല്ലാത്തത് അശക്തൻ. ശുദ്ധം അല്ലാത്തത് അശുദ്ധം. ശ്രദ്ധയില്ലാത്തത് അശ്രദ്ധ"

"പൂയ് അല്ലാത്തത് അപൂയ്" എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ട് അനിയൻ അതിലെ വന്ന് ഓടിപ്പോയി.

"ഇപ്പോൾ ധാരാളമായി ഉപയോഗിയ്ക്കുന്ന ഒരു പദമാണല്ലോ ആറ്റം. ഒരു മൂലകത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയ യൂണിറ്റ്. വിഭജിക്കാനാകാത്ത ഏറ്റവും ചെറുത് എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ആറ്റം എന്ന പേര് കൊടുത്തത്. പക്ഷേ, ആറ്റത്തിനെ തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കിക്കളഞ്ഞില്ലേ. ഇപ്പോൾ വിഭജിയ്ക്കാനാകാത്ത ഏറ്റവും ചെറുത് ഏതെന്നു പറയാൻ ആവാത്ത അവസ്ഥയിലാണ് ദൈവകണം വരെ എത്തിനില്ക്കുന്ന ഭൗതികശാസ്ത്രം. ഗ്രീക്കുഭാഷയിൽ ടോമോസ് എന്നുപറഞ്ഞാൽ പൊട്ടിക്കാവുന്നത് എന്നാണ്. പുറകിൽ 'അ' ചേർക്കുമ്പോൾ പൊട്ടിക്കാനാവാത്തത് എന്നാകും"

"ഠം എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾതന്നെ എന്തോ പൊട്ടുന്നതുപോലെ തോന്നും" - അപ്പു.

"അപ്പോൾ ഠം അല്ലാത്തത് ആഠം അഥവാ ആറ്റം"

"ഗ്രീക്കുഭാഷയിലും നമ്മുടെ ഭാഷയിലെപ്പോലെയാണ്, അല്ലേ, അഹാ?"

"ശരിയാണ്. എല്ലാ ഭാഷയുടെയും മൂലം ഒന്നുതന്നെയെന്നു വിശ്വസിക്കേണ്ടിയിരിയ്ക്കുന്നു. സംസ്കൃതത്തിൽ ദുഹിതാവ് എന്നുപറഞ്ഞാൽ പുത്രി എന്നാണർത്ഥം. ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം പാൽ കറക്കുന്ന ആളെന്നേ ഉള്ളൂ. പണ്ട് പശുവിനെ കറന്നിരുന്നത് പുത്രികളായിരുന്നിരിക്കണം. ഇംഗ്ലീഷിലെ ഡാട്ടർ ഇതിനു സമാനമാണ്. അതാകട്ടെ ഗ്രീക്കുഭാഷയിലെ 'ഡുഗാതർ' എന്ന ശബ്ദത്തിന്റെ തദ്ഭവമാണ്. പാണിനീയ പ്രദ്യോതത്തിന്റെ കർത്താവായ ശ്രീമാൻ ഐ.സി ചാക്കോയുടെ അഭിപ്രായം ഇങ്ങനെയാണ്.

ലോകത്തിൽ പല ഭാഷകൾ ഉണ്ടായതിനെപ്പറ്റി ഗ്രീക്കുപുരാണത്തിൽ ഒരു കഥയുണ്ട്. ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യന്മാർ എല്ലാവരും കൂടി വളരെ വലിയ ഒരു കൊട്ടാരം പണിയാൻ തുടങ്ങി. അതു ഉയർന്നു സ്വർഗത്തോളം എത്താറായി. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ ദേവന്മാർക്കസുയ മൂത്തു. എല്ലാവരുടെയും ഭക്ഷ പലതാകട്ടെ എന്നു ശപിച്ചു. ഒരാൾ പറയുന്നതു മറ്റൊരാൾക്കു മനസ്സിലാകാതെ വന്നപ്പോൾ കൊട്ടാരം പണി അവിടെ നിലച്ചു പോയി.

"ഏതായാലും നമ്മൾ കഥ കേട്ടുകൊണ്ട് അസുരൻ രക്ഷപ്പെട്ടു" - അപ്പു.

"ഇല്ല, നമുക്കസുരനിലേക്ക് തിരിച്ചുവരാം. സുരൻ എന്നപദത്തിന്റെ നിരുക്തം നമുക്കൊന്നു നോക്കാം"

"എന്താണപ്പോ നിരുക്തം എന്നുപറഞ്ഞാൽ?"

”നിർ നിശ്ചയേന ഉക്തം നിരക്തം. നിശ്ചയമായി സംശയമില്ലാതെ അർത്ഥം വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു രീതിയാണ് നിരക്തം. ഉല്പത്തിയും കൂടി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഒരു പദത്തിന് പല അർത്ഥങ്ങളും കിട്ടാം. സംസ്കൃതത്തിൽ, വിശേഷിച്ച് വൈദികസംസ്കൃതത്തിൽ ആണ് ഇതിന് പ്രാധാന്യം. സുരൻ എന്നാൽ ശക്തിയുള്ളവൻ എന്നും നല്ലതു നൽകുന്നവൻ എന്നും നല്ലവണ്ണം ശോഭിക്കുന്നവൻ എന്നുമൊക്കെ അർത്ഥം പറയാം. ഇതൊക്കെയുള്ളവരാണ് ദേവന്മാർ. മറ്റൊരു നിരക്തമുണ്ട്. അത് ഏറെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുമാണ്. സമുദ്രത്തിൽനിന്നുണ്ടായ സുര(മദ്യം) ഇവർക്കുള്ളതുകൊണ്ട് സുരന്മാർ. സുര ഇല്ലാത്തവർ അസുരന്മാർ. അതായത് ദേവന്മാർ അല്ലാത്തവർ അസുരന്മാർ. സുരന്മാർക്കു വിരുദ്ധരായവർ, സുരന്മാരിൽ നിന്ന് അന്യരായവർ. ഏവർക്ക് സുര(മദ്യം) ലഭിച്ചില്ലയോ അവർ അസുരന്മാർ”.

”അപ്പോൾ മദ്യപാനികൾ ദേവന്മാരും മദ്യപാനികളല്ലാത്തവർ അസുരന്മാരും. രസമായിരിക്കുന്നു. എനിക്ക് അസുരനായാൽ മതി” - അപ്പ.

നമ്മുടെ സങ്കല്പത്തിന് കടകവിരുദ്ധം. അല്ലേ? വാല്മീകിയും തെറ്റു പറയുമോ?

സുരാ പ്രതിഗ്രഹാദേവാ:

സുരാ: ഇത്യഭിവിശ്രുതാ:

അപ്രതിഗ്രഹണാത്തസ്യ

ദൈതേയാശ്ചാസുരാസ്തഥാ

മദ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള നമ്മുടെ സങ്കല്പമാണ് ഈ കഴുപ്പങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണം. സുര എന്ന മദ്യം എന്താണെന്നു നോക്കാം.

അബ്ബിജാ സുരാ ഏഷാം അസ്തി ഇതി സുരാ:

സമുദ്രത്തിൽനിന്നുണ്ടായതാണ് സുര. അത് മറ്റൊന്നുമല്ല, പാലാഴിമഥനത്തിൽ ധന്വന്തരീഹസ്തത്തിൽ കൂടി കിട്ടിയ അമൃതം തന്നെ. അമൃതം ദേവന്മാർക്കാണ് ലഭിക്കുക കിട്ടിയത്. ഇനി യോഗശാസ്ത്രപരമായി ആലോചിക്കാം. മദ്യം എന്തു നല്കുന്നു? ലഹരി. അതായത് അതിയായ ആനന്ദം. ഇതു പക്ഷേ മദ്യത്തിന്റെ വീര്യം നിലനില്ക്കുന്ന നേരത്തേയ്ക്കുമാത്രം. സുര എന്ന ആനന്ദം പരമമായ, എന്നെന്നും നിലനില്ക്കുന്ന ആനന്ദമാണ്. യോഗസാധനയിൽ മൂലാധാരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ശക്തി സഹസ്രാരത്തിലെത്തി ശിവശക്തി ഐക്യം പ്രാപിക്കുന്നു. അതായത് ജീവാത്മാവും പരമാത്മാവും ഒന്നാണെന്ന ബോധം ഉണ്ടാകുന്നു. പ്രകൃതിയും പുരുഷനും സമഞ്ജസമായി സമ്മേളിക്കുന്നു. ഒന്നായിത്തീരുന്നു. ഈ ദൈവതബോധം ബ്രഹ്മാനന്ദത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതാണ് അമൃതം, ഇതാണ് മദ്യം. ഇതനുഭവിക്കുന്നവരാണ് ദേവന്മാർ അഥവാ സുരന്മാർ. അസുരന്മാർക്കിതില്ല.

അക്കിത്തം പറയുന്നുണ്ട്-

മദ്യം പോലെ കടിയ്ക്കുന്നു ഞാൻ

എദ്യം നാരായണനാമം

നാരായണനാമം സാധകം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ഭക്തി മൂത്ത് ഉന്മാദാവസ്ഥയിലാകുന്നു. അതായത് നാരായണനാമം മദ്യം പോലെയാണ്. അസുരന്മാർക്ക് യോഗസാധനയിലൂടെ ഈ ആനന്ദം ലഭിക്കുന്നില്ല. അസുരന്മാരിലും ദേവന്മാരിലും പല തരക്കാരുണ്ട്. മഹാബലി നല്ല അസുരനല്ലേ? രാവണൻ നല്ല രാക്ഷസനല്ലേ? ദേവേന്ദ്രൻ അത്ര നല്ലവനാണോ? ശനിദേവൻ എങ്ങനെയാ? സ്വഭാവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ദേവന്മാരിലും അസുരന്മാരിലും ബ്രാഹ്മണ ക്ഷത്രിയ വൈശ്യ ശൂദ്രന്മാരുണ്ട്. ഇതു അവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ലഹരിവസ്തുക്കളെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അസുരന്മാരിലെ ബ്രാഹ്മണന്മാരും പാലും ക്ഷത്രിയന്മാരും വൈശ്യന്മാരും ശൂദ്രന്മാരും കള്ളും ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്നു.

അസുരന്മാരിലെ തന്നെ ഏറ്റവും മോശമായവർ ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ് കള്ള്. മനുഷ്യൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ലഹരി അസുരന്മാരെപ്പോലും നാണിപ്പിക്കും.

”അപ്പോൾ മനുഷ്യനെക്കാൾ നല്ലവർ അസുരന്മാരാണെന്നാണോ?”

അസുരധർമ്മപഞ്ചകം അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന അസുരന്മാർ നല്ല അസുരന്മാരാണ്. കൈയുക്ക്, മത്സരം, യുദ്ധം, നീതിശാസ്ത്രവിജ്ഞാനം, ശിവഭക്തി ഇവയാണോ അഞ്ചു കാര്യങ്ങൾ.

മരതകക്കിങ്ങിണിസ്സൗഗന്ധികസ്സർണമായ്

മകരമാസത്തിലെ ഒരു തെളിഞ്ഞ പ്രഭാതം. അപ്പവും അഹരനുംകൂടി മുറ്റത്തു അലസമായി ഉലാത്തു ന്നു.

“asdf ഒരു കവിത ചൊല്ലൂ, അഹാ” അപ്പ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

“വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ മാനുഷം ആയാലോ?”

“ശരി” അപ്പ സമ്മതിച്ചു. അപ്പവിനു വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട കവിതയാണ്. അച്ഛനും അമ്മയും ചൊല്ലി പല തവണ കേട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അതിനാൽ അതിലെ പല വരികളും അപ്പവിനു കാണാപ്പാഠമാണ്.

അങ്കണത്തെ മാവിൽ നിന്നാദ്യത്തെപ്പഴം വീഴ്ത്തേ

അമ്മതൻ നേത്രത്തിൽ നിന്നു തിർന്നു ചുട്ട കണ്ണീർ

അമ്മയുടെ മുഖത്ത് സങ്കടം വരുന്നതു കാണാൻ അപ്പ ‘അമ്മ’ എന്നത് നീട്ടി ഉറക്കെ ചൊല്ലി. അതുകേട്ട് അമ്മ മുറ്റത്തേക്കു വന്നു. അച്ഛനും മകനും കൂടി കവിത ആസ്വദിക്കുകയാണെന്നു കണ്ട് തിരിച്ചു കയറിപ്പോയി.

നാലു മാസത്തിൻ മുമ്പിലേറെനാൾ കൊതിച്ചിട്ടി-

ബാലമാകനും പൂവിട്ടുണ്ണികൾ വിരിയവേ

ഇതുചൊല്ലിയ അപ്പ മുറ്റത്തേക്കു പടർന്നു തണൽ വിരിച്ചുനില്ക്കുന്ന ആ വലിയ മാവിലേക്കു നോക്കി. മാവു പൂത്തിട്ടുണ്ടോ, ഉണ്ണി വിരിഞ്ഞോ എന്നൊക്കെ അറിയാൻ.

“മാവു പൂത്തു. അതാ ഒരു പൂങ്കുല” അപ്പവിനു പൂത്തിരികത്തിച്ചപ്പോലെ സന്തോഷമായി. മാവിനു ഉയരം ഉള്ളതുകൊണ്ട് പൂങ്കുല ഒടിക്കാൻ പറ്റാത്തതിന്റെ സങ്കടവും വന്നു. രണ്ടുപേരും ആലാപനവും ആസ്വാദനവും തുടർന്നു. അപ്പ അതിനു തക്ക ഭാവങ്ങളും ഗോഷ്ടിയുമൊക്കെ കാണിച്ച് മനോഹരമായി ആസ്വദിച്ചു.

“തുംഗമാം മീനച്ചുടാൽ തൈമാവിൻ മരതക

കിങ്ങിണി സൗഗന്ധികസ്വർണമാസ്തിരം മുമ്പേ

ഈ വരികൾ അഹൻ ആസ്വദിച്ചു രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവശ്യം ചൊല്ലി. എന്നിട്ടു അഹൻ പറഞ്ഞു -

“കണ്ണിമാങ്ങകൾ ഉണ്ടായി പഴുത്ത മാങ്ങകൾ ആകുന്നത് ഇതിലും മനോഹരമായി വർണിക്കാനാവില്ല. ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിൽ വിടരുന്ന ഭാവന. ഉണ്ണികണ്ണന്റെ അരയിലെ കിങ്ങിണിയുടെ ഓർമ്മകൾ മാവിലെ കണ്ണിമാങ്ങകൾ. മീനമാസത്തിലെ ചുട്ട തട്ടി അതു പഴുത്തു പാകമാവുമ്പോൾ നല്ല സുഗന്ധവും സ്വർണ്ണനിറവും കിട്ടുന്നു. സൗഗന്ധികസ്സർണം. പോക്കുവയിൽ കൂടി തട്ടിയാൽ എന്തൊരു മനോഹാരിതയായിരിക്കും!”

“ഹായ്! ഹായ്!” അപ്പ സന്തോഷം കൊണ്ടു തുള്ളിച്ചാടി.

കവി പറഞ്ഞ കാര്യം ഒന്നു നേരിട്ടാണെന്നമെന്ന് അപ്പവിനുതോന്നി. പിന്നെ രണ്ടുമൂന്നു ദിവസത്തേയ്ക്ക് അപ്പ രാവിലേ തന്നെ എഴുന്നേറ്റ് മാവിലേക്ക് നോക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരുദിവസം നോക്കുമ്പോൾ പൂങ്കുല കണ്ടില്ല. അപ്പവിനു സങ്കടമായി. ആരെങ്കിലും തല്ലിക്കളഞ്ഞതാണോ? അപ്പ സംശയിച്ചു. മുത്തശ്ശൻ പറഞ്ഞു മഴക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് മാനു ഉരുകിപ്പോയതാണെന്ന്. മഴക്കാർ ഉള്ള ദിവസങ്ങളിൽ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ചുട്ട കൂടുതലായിരിക്കും. അങ്ങനെ അത് ഉരുകിപ്പോയതാണ്. ചില ദിവസങ്ങളിൽ നല്ല ഉഷ്ണ അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ ഇന്നൊരു മഴയ്ക്കു സാധ്യത

യുണ്ടെന്ന് മുത്തശ്ശൻ പറയാറുള്ളത് അപ്പ ഓർത്തു. മഴക്കാറുള്ളപ്പോൾ ചൂടിന് അന്തരീക്ഷത്തിനു പുറത്തേക്കു പോകാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

ശീതരാജ്യങ്ങളിൽ സസ്യങ്ങൾ വളർത്തുമ്പോൾ ചിലുകൊണ്ട് പന്തലിടാറുണ്ട്. അപ്പോൾ ചൂടു പുറത്തേക്കു പോവുകയില്ല. ചിലു അകത്തേക്കുള്ള പ്രകാശത്തെ കടത്തിവിടും എന്നാൽ ചൂടിനെ പുറത്തേക്കു വിടുകയില്ല. ഒരു ദിവസം ക്വാറിൽ യാത്ര ചെയ്തപ്പോൾ പുറകിലത്തെ ചിലിൽ കൂടി വെയിലടിച്ചതും കൂടുതൽ ചൂടുണ്ടാവപ്പെട്ടതും അപ്പ ഓർത്തു. ചെടികൾ വളരുന്ന ഇത്തരം ചിലു മേടകൾക്ക് ഹരിതഗൃഹം എന്നാണ് പറയുന്നത്. ശീതരാജ്യങ്ങളിൽ ഈ ചൂട് കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടാണ് ചെടികളിലെ പച്ചപ്പ് നിലനില്ക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ അവസ്ഥയെ ‘ഹരിതഗൃഹപ്രഭാവം’ എന്നു പറയുന്നു. അന്തരീക്ഷത്തിലെ കാർബൺ ഡയോക്സൈഡ്, നീരാവി എന്നിവയ്ക്കും ചൂടിനെ ആഗിരണം ചെയ്യാനുള്ള കഴിവുണ്ട്. അതിനെ മറികടന്ന് ചൂട് പുറത്തേക്ക് പോവുകയില്ല. മഴക്കാർ നീരാവിയാണല്ലോ. ചൂടിനെ വലിച്ചെടുക്കും. ഇങ്ങനെ വലിച്ചെടുക്കുന്ന ചൂടിനെ തിരികെ ഇങ്ങോട്ടു തന്നെ വിടുകയും ചെയ്യും. അതായത് ചൂട് അതിൽത്തട്ടി തിരികെ ഭൂമിയിലേക്ക് വരുന്നു. പാരിസ്ഥിതിക രസതന്ത്രം പഠിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ പഠിക്കാൻ പറ്റും എന്ന് അച്ഛൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് ക്ലാസ്സുകളും പഠിത്തവുമൊക്കെയായി കുറച്ചു ദിവസത്തേക്ക് അപ്പ മാവിന്റെയും മാനുവിന്റെയും കാര്യം തന്നെ മറന്നുപോയി.

ഒരുദിവസം രാവിലെ സ്കൂളിൽ പോകാനായി അപ്പ ചോറുണ്ണാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ മുത്തശ്ശി ഓടി വന്ന്, “അപ്പന് ഒരൂട്ടം വേണ്ടേ? നല്ല സ്വാദുണ്ട്” എന്നു പറഞ്ഞൊരു ചെറിയ ഭരണിയിൽനിന്ന് സ്വല്പം നിറം മങ്ങിയ കഞ്ഞുമാങ്ങാക്കുഷണങ്ങൾ വെള്ളത്തോടുകൂടി വിളമ്പിത്തന്നു.

“ഹായ്! നല്ലസ്വാദ്! ഇതെന്താ? മുത്തശ്ശീ, എനിക്കു സ്കൂളിലെ ചോറുപാത്രത്തിലും ഇതിട്ടു തരണം.”

“രണ്ടീസം മുമ്പ് മുറ്റത്തെ മാവിഞ്ചുവട്ടിൽനിന്ന് കിട്ടിയ കണ്ണിമാങ്ങയാണ്. കണ്ണിമാങ്ങ ഉപ്പു തിരുമ്മി വച്ചാൽ നല്ല രുചിയാണ്” എന്നു പറഞ്ഞ് അപ്പവിന്റെ ചോറുപാത്രത്തിലും വച്ചുകൊടുത്തു.

പിറ്റേദിവസം സ്കൂളിലായിരുന്നു. അപ്പ മാവിഞ്ചുവട്ടിൽ പോയിനോക്കി. അവിടെവെച്ചായി കണ്ണിമാങ്ങകൾ വീണുകിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പ അതൊക്കെ പെറുക്കിയെടുത്തിട്ട് മുകളിലേക്കു നോക്കി ഇളം വെയിൽ തട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന ‘മരതകക്കിങ്ങിണികൾ’. കുറച്ചൊക്കെ കൊഴിഞ്ഞു താഴെ വീണിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മാവിൽ കണ്ണിമാങ്ങകളുടെ കലകൾതന്നെയുണ്ട്. അപ്പ അതു മുത്തശ്ശനെയും മുത്തശ്ശിയെയും അച്ഛനെയും അമ്മയെയും വിളിച്ചു കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

കുറച്ചു ദിവസത്തേക്കുകൂടി മുത്തശ്ശി കണ്ണിമാങ്ങാ ഉപ്പുതിരുമ്മിയത് കൊടുത്തു. വാർഷികപ്പരീക്ഷ ആയതിനാൽ അപ്പ പിന്നീട് ഒന്നിനെപ്പറ്റിയും ഓർത്തുമില്ല ചിന്തിച്ചതുമില്ല.

ഒരുദിവസം പരീക്ഷകൾ തീർന്ന ആശ്വാസത്തിൽ ഇല്ലത്തെത്തിയ അപ്പവിനു മുത്തശ്ശി പൂളി മുറിച്ച മാമ്പഴക്കുഷണങ്ങൾ ഒരു പ്ലേറ്റിൽ വച്ചുകൊടുത്തു. “നല്ല ശർക്കരമാമ്പഴം. മുറ്റത്തെ മാവിൽ നിന്നും വീണുകിട്ടിയതാ. ഇനി അഞ്ചാരണ്ണം കൂടിയുണ്ട്” മുത്തശ്ശി പറഞ്ഞു.

അപ്പ ഒരു കഷണം കഴിച്ചുനോക്കി. ഹായ്! നല്ല മധുരം. പെട്ടെന്നുതന്നെ മുഴുവൻ കഴിച്ചുതീർത്തു. ഇനിയെവിടെയാ മുത്തശ്ശീ എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ഓടിപ്പോയി രണ്ടെണ്ണം എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു. ഒരേണ്ണം മുത്തശ്ശനു കൊടുത്തു. ഊണിനു പിഴിഞ്ഞുകൂട്ടാം എന്നു പറഞ്ഞു മുത്തശ്ശൻ അതു സൂക്ഷിച്ചു വച്ചു. ഇനിയുള്ള ഒരേണ്ണം കൈയിൽ പിടിച്ചു അപ്പ അതിന്റെ ഭംഗി നോക്കി. നല്ല സ്വർണ്ണനിറം. ഇനിയും മാമ്പഴങ്ങൾ മാവിലുണ്ടോ എന്നറിയാൻ മുറ്റത്തുചെന്നു മാവിലേക്കുനോക്കി. ഹായ്! ധാരാളം മാമ്പഴങ്ങൾ. സ്വതവേ സ്വർണ്ണനിറമുള്ള അവ അന്തിവെയിലിൽ തിളങ്ങുന്നു. ഇതുകണ്ടാൽ വൈലോപ്പിള്ളിയല്ല ആരും കവിത എഴുതിപ്പോകും.

അച്ഛൻ വന്നപ്പോൾ അപ്പു വിശേഷങ്ങളൊക്കെ പറഞ്ഞു. പരീക്ഷ തീർന്ന കാര്യത്തേക്കാൾ മരതകക്കിങ്ങിണി സൗഗന്ധികസ്തർണമായതിനേപ്പറ്റി പറയാനായിരുന്നു കൂടുതൽ ഉത്സാഹം.

അച്ഛൻ ചോദിച്ചു, “അപ്പു കണ്ടുവോ? നല്ല ഭംഗിയില്ലേ? വൈലോപ്പിള്ളിയേപ്പോലെ കവിത വല്ലതും തോന്നിയോ?”

“കവിതയൊന്നും തോന്നിയില്ല. എന്നാലും ഒരു സംശയം. ഉണ്ണിമാങ്ങായെങ്ങനെയാ പഴുത്ത മാങ്ങായായത്?”

“വളരുക എന്നത് ഒരു പ്രകൃതിനിയമമല്ലേ, ഉണ്ണി?” മുത്തശ്ശൻ

ശരിയാണ്. അപ്പു ഓർത്തു. താൻ ചുരുതായിരുന്നപ്പോഴത്തെ കഥകൾ അമ്മ പറയാറുണ്ട്. അച്ഛനും അമ്മയും ചുരുതായിരുന്നപ്പോഴത്തെ കഥകൾ മുത്തശ്ശിമാർ പറയറുണ്ട്. മുത്തശ്ശൻ ചെറുതായിരുന്നപ്പോൾ കാണിച്ച കസ്യതിത്തരങ്ങൾ മുത്തശ്ശൻ തന്നെ പറയാറുണ്ട്. എല്ലാവരും വളർന്നു വലുതായവരാണ്. ശരിയാണ്. മാങ്ങ വളർന്നോട്ടെ. പക്ഷെ പഴുക്കുന്നതെന്തിനാ? എങ്ങനെയാ?

അച്ഛൻ ചോദിച്ചു “മാവുണ്ടാകുന്നതെങ്ങനെയാ? ”

“പ്ലാസ്റ്റിക് കൂട്ടിൽ ”അപ്പുവിനു സംശയമില്ലായിരുന്നു. ഇന്നാളു് നല്ലയിനം മാവാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ കൊണ്ടുവന്ന മാവിൻ തൈ ഒരു കറുത്ത പ്ലാസ്റ്റിക് കൂട്ടിലായിരുന്നു.

അച്ഛൻ പറഞ്ഞു, “പ്ലാസ്റ്റിക് കൂട്ട് വെറുതെ വച്ചിരുന്നാൽ മാവിൻ തൈ ഉണ്ടാവുകയില്ല. അതിൽ മാങ്ങാണ്ടി കഴിച്ചിടണം. താഴത്തെ പറമ്പിന്റെ മൂലയ്ക്ക് ആരോ കളഞ്ഞിരുന്ന കുറെ മാങ്ങാണ്ടികൾ കൂട്ടം കൂടി മുളച്ചുനില്ക്കുന്നത് നമ്മൾ കണ്ടത് അപ്പു ഓർക്കുന്നില്ലേ? ”

“ശരിയാ. പക്ഷേ അതിൽ ഒന്നുപോലും പിടിച്ചില്ലല്ലോ. ”

“മാങ്ങാണ്ടികളെല്ലാം മാവിനുവട്ടിൽ തന്നെ കൂടിക്കിടന്നാൽ എല്ലാത്തിനും വളരാൻ ഇടവും സൗകര്യവും കിട്ടുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് മാങ്ങാണ്ടികൾ മറ്റൊരിടയെങ്കിലും ഒക്കെ എത്തിക്കണം. അതിനു മനുഷ്യരെക്കാൾ നല്ലത് പക്ഷിമൃഗാദികളാണ്. കിളികൾ മാമ്പഴം കൊത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നത് അപ്പു കണ്ടിട്ടില്ലേ? അവ മാമ്പഴം പല സ്ഥലങ്ങളിലും കൊണ്ടുവച്ചു തിന്നിട്ട് അണ്ടി അവിടെ ഉപേക്ഷിക്കും. അതു അവിടെക്കിടന്നു വളരും. പക്ഷികളെ ആകർഷിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ആകർഷകമായ നിറവും മണവും പഴങ്ങൾക്കു കിട്ടിയിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ വിത്തുകളെ വിതരണം ചെയ്യുന്ന പദ്ധതിയും പ്രകൃതി തന്നെ ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. ”

“ഇപ്പോഴും പച്ചനിറം സ്വർണ്ണനിറമാവുന്ന മാജിക് എന്താണെന്നു പറഞ്ഞില്ല. ”

“ഇലകൾക്കും പച്ചമാങ്ങാക്കും പച്ചനിറം കിട്ടുന്നതു ഹരിതകം(chlorophyll)എന്ന യൌഗികം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ്. മാങ്ങാ പഴക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ഹരിതകം നഷ്ടപ്പെടാൻ തുടങ്ങുന്നു. പച്ചനിറം കുറയുന്നു. അതോടൊപ്പം ഫലം മാംസളമാവുകയും തൊലിക്കു മറ്റു വർണ്ണങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു. പഴങ്ങൾക്ക് രണ്ടുതരത്തിലുള്ള വർണ്ണകങ്ങളാണുള്ളത്. കരോട്ടിനോയ്ഡുകളും ആന്തോസൈനീനുകളും. മാമ്പഴത്തിനുണ്ടാവുന്ന മഞ്ഞ ചുവപ്പുമുതലായ നിറങ്ങൾ കരോട്ടിനോയിഡ് ഗ്രൂപ്പിൽ പെട്ടവയാണ് ആപ്പിളിന്റെയും മുന്തിരിയുടെയും നിറങ്ങൾ ആന്തോസൈനീൻ വകപ്പിൽ പെട്ടവയാണ്. ഇവയെക്കൊക്കെ രാസപരമായി തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കാർബണിക രസതന്ത്രം കൂടുതൽ പഠിക്കുമ്പോൾ ഇതൊക്കെ മനസ്സിലാകും.“

“മാമ്പഴത്തിനു നല്ല മണവുമുണ്ടല്ലോ. ”

“അതെ, പഴങ്ങൾക്കു നല്ല വാസന ഉണ്ടാക്കുന്ന യൌഗികങ്ങളും പഴുക്കുന്നതോടൊപ്പം ഉണ്ടാവും. ഇവയെല്ലാം എസ്റ്റർ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവയാണ്. ”

“പച്ചമാങ്ങായ്ക്കു പുളിയും പഴുത്തമാങ്ങാക്ക് മധുരവുമാണല്ലോ. പുളി മധുരമാകുന്ന മാജിക്കെന്താണ്? ”

“പച്ച മാങ്ങായിൽ പലതരം അമ്ലങ്ങൾ (ആസിഡ്) ഉണ്ട്. ഓക്സാലിക്കാസിഡ്, സിട്രിക്കാസിഡ്, സക്സിനിക്കാസിഡ്, മാലിക്കാസിഡ് എന്നിവയാണവ. ആസിഡുകൾക്കു പുളിപ്പുണ്ട്. മാങ്ങാ പഴക്കുമ്പോൾ കോശങ്ങളിലെ മൈറ്റോകോൺഡിയയിൽ വച്ച് അവ ഓക്സീകരിക്കപ്പെട്ട് കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡും ജലവും ആയിത്തീരുന്നു. ആസിഡ് നശിക്കുന്നതോടെ പുളിയും നഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതോടൊപ്പം പച്ചമാങ്ങായിലുള്ള കാർബോഹൈഡ്രേറ്റുകൾ പഞ്ചസാരയായി മാറുന്നു. ഗ്ലൂക്കോസ്, ഫ്രക്ടോസ്, സൂക്രോസ് മുതലായവ. അങ്ങനെ മധുരം ഉണ്ടാകുന്നു.

ഈ പ്രക്രിയകൾ എളുപ്പത്തിൽ നടക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന ചില രാസപദാർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. വളർച്ചയെ സഹായിക്കുന്ന ഹോർമോണുകളാണവ. പ്രധാനമായും എമിലിൻ, അസെറ്റിലിൻ മുതലായ വാതകങ്ങൾ. പഴുത്തു തുടങ്ങുമ്പോൾ ഇവയുടെ ഉത്പാദനവും കൂടുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒരേ സ്ഥാനം പഴുത്താൽ സമീപത്തുള്ളവയും പെട്ടെന്ന് പഴുക്കാൻ തുടങ്ങും. മാവിൽനിന്നും പഠിച്ചെടുത്ത മാങ്ങകളെ വേഗത്തിൽ പഴുപ്പിക്കണമെങ്കിൽ ഈ വാതകങ്ങളെ കൃത്രിമമായി നൽകിയാൽ മതി. പച്ചമാങ്ങകളെ എളുപ്പത്തിൽ പഴുപ്പിക്കാൻ കച്ചവടക്കാർ ചെയ്യുന്ന ഒരു വിദ്യയാണ് കാൽസ്യം കാർബൈഡ് തരികൾ വിതറുകയെന്നത്. ഈർപ്പവുമായിച്ചേർന്ന ഈ തരികൾ അസെറ്റിലിൻ വാതകമുണ്ടാക്കുന്നു. ഇതു പഴുക്കൽ പ്രക്രിയയെ സഹായിക്കുന്നു, ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് പുറമേനിന്നു കച്ചവടക്കാർ കൊണ്ടുവരുന്ന മാമ്പഴങ്ങളെല്ലാം ഒരുപോലെ നല്ലനിറത്തിൽ പഴുത്തിരിക്കുന്നത്“.

“പുറമേനിന്നുള്ള മാമ്പഴം അധികം കഴിക്കരുതെന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞല്ലോ, അതെന്താ? ”

“കച്ചവടക്കാർ പഴുപ്പിക്കാനുപയോഗിക്കുന്ന കാൽസ്യം കാർബൈഡിൽ അക്സെനിക് പോലുള്ള വിഷവസ്തുക്കളും ഉണ്ട്. ഇവ മാമ്പഴത്തിൽ കടന്നുകൂടും. ഇതു പല തരം അസുഖങ്ങൾക്കും കാരണമാകും. ഈ വിഷവസ്തുക്കൾ കൂടുതലായും മാമ്പഴത്തിന്റെ തൊലിയിലാണ് ആഗിരണം ചെയ്യപ്പെടുക. അതുകൊണ്ട് പുറമേനിന്നു വാങ്ങുന്ന മാമ്പഴത്തിന്റെ തൊലി ചെത്തിയേ കഴിക്കാവൂ. എന്നാൽ നമ്മുടെ തൊടിയിലെ മാമ്പഴമാണെങ്കിൽ തൊലി കളയാതെ കഴിക്കണം. അതിൽ ധാരാളം പോഷകങ്ങൾ ഉണ്ട്, നാരുകൾ ഉണ്ട്, മധുരത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന വസ്തുക്കളുണ്ട്”.

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു നല്ല കാറ്റു വീശി. പകൽസമയം നല്ല ചൂടുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു സൂര്യം തോന്നി. പൊട്ടു പൊടോ എന്നു വീഴുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു അമ്മ പറഞ്ഞു

“ധാരാളം മാമ്പഴം വീണിട്ടുണ്ടാകും പെറുക്കിക്കൊണ്ടുവന്നാൽ നല്ല മാമ്പഴപ്പുളിശ്ശേരി വച്ചുതരാം ”.

മുറ്റത്തു ചെന്നുനോക്കിയപ്പോൾ പറഞ്ഞതുപോലെ ധാരാളം മാമ്പഴം വീണിരിക്കുന്നു. എല്ലാം കൂടിപെറുക്കിയപ്പോൾ ഒരു കട്ടനിറയെ കിട്ടി.

“അപ്പൂന്ന് സന്തോഷമായില്ലേ? ” മുത്തശ്ശൻ ചോദിച്ചു.

“ആയി, പക്ഷെ ഇതെല്ലാം ഒരുമിച്ച് കഴിച്ചു തീർക്കാൻ പറ്റുകില്ലല്ലോ. കറച്ചുദിവസം കഴിയുമ്പോൾ ഇതെല്ലാം ചീഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. കാറ്റുവരുമ്പോൾ മാവിലെ മാമ്പഴം മുഴുവൻ വീണു പോവുകയും ചെയ്യും. ഇതൊക്കെയോർക്കുമ്പോൾ സന്തോഷം കുറഞ്ഞുപോകുന്നു. കൂട്ടുകാർക്കെല്ലാം നല്ല മാമ്പഴം കൊടുക്കാം, അല്ലേ മുത്തശ്ശാ? അപ്പോൾ നല്ല സന്തോഷമായിരിക്കും ”.

മുറ്റത്തു മാവിലാത്തവരും ഫ്ലാറ്റിൽ താമസിക്കുന്നവരുമായി ധാരാളം കൂട്ടുകാർ അപ്പുവിനുണ്ട്. അവർക്കൊന്നും പ്രകൃതിയുടെ ഈ വരദാനം , മരതക കിങ്ങിണി സൗഗന്ധിക സ്വർണ്ണമാകുന്ന ഈ ചക്കരമാമ്പഴത്തിന്റെ ശരിയായ രുചിയും അനുഭവിക്കാൻ കഴിയുകയില്ലല്ലോ എന്നോർത്തപ്പോളപ്പുവിനു സങ്കടം വന്നു.

മുത്തശ്ശൻ പറഞ്ഞു “എന്റെ ചെറുപ്പകാലത്തു എല്ലാവരുടെയും വീടിന്റെ തൊടിയിൽ ധാരാളം

മാവും മാനവവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആർക്കും പ്രത്യേകിച്ചു കൊടുക്കേണ്ട അവസ്ഥ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കുട്ടികളൊക്കെ കാറ്റു വീശുമ്പോൾ എല്ലാ മാവിന്റെയും ചുവട്ടിൽ ചെന്നു പെറുക്കുകയുംചെയ്യും. അതിനു മടിയോ വിലക്കുകളോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രകൃതിയിലെ പഴങ്ങൾ എല്ലാക്കുട്ടികൾക്കുമവകാശപ്പെട്ടതാണ്. മിച്ചം വരുന്ന മാനവം പൂളി വെയിലത്തുവെച്ച് ഉണക്കിസ്സുക്ഷിയ്ക്കുമായിരുന്നു. അതുപോലെ മാനവം പിഴിഞ്ഞുകിട്ടുന്ന ദശയും നീരും ഉണക്കിസ്സുക്ഷിയ്ക്കും. ഇതിനു മാനവത്തിനു എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇതു രണ്ടും മാനവമില്ലാത്ത വർഷക്കാലത്ത് കറിവെണ്ണാൻ ഉപയോഗിക്കും. ഇപ്പോൾ എല്ലാക്കാലത്തും മാങ്ങ കിട്ടുമല്ലോ. ഹോർമ്മോണുകൾ കുത്തിവെച്ചു ഏതുകാലത്തും ഫലങ്ങളും പഴങ്ങളും ഉണ്ടാക്കാനുള്ള വിദ്യയുണ്ട്. ഏതു കാലാവസ്ഥയിലും വളരാനും പൂക്കാനുംകായ്ക്കാനും കഴിവുള്ള ചെടികളെ ബയോടെക്നോളജി വഴിയും ജെനെറ്റിക് എഞ്ചിനീയറിങ്ങ് വഴിയും ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കാനാവും.ശാസ്ത്രത്തിന്റെയൊരു വളർച്ച.

“നമ്മൾ വിളിപ്പു ലോകത്തെസ്സവി,നമ്മൾവിളിപ്പുകാലത്തെ ”

അച്ഛൻ അക്കിത്തത്തിന്റെ വരികൾമൂളി. “മാമ്പഴപ്പൂളിശ്ശേരിയായി.ഇനി എല്ലാവർക്കും ഊണു കഴിക്കാം ” എന്ന് അമ്മ വിളിച്ചുപറഞ്ഞതുകേട്ട് എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റു.

ഇത ഓം തത് സത്

ഇപ്പോൾ ചാരിറ്റബിൾ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ധാരാളം നടക്കുന്ന കാലമാണ്. ചാരിറ്റബിൾ സംഘടനകളും ധാരാളമുണ്ട്. പലതും മേനി നടിക്കാനും കള്ളത്തരങ്ങൾ മറയ്ക്കാനും വേണ്ടി മാത്രമാണ്. ഇത്ര കട്ടികൾക്കു ഭക്ഷണം കൊടുത്തു, ഞാൻ ഇന്ന സംഘടനയിലെ അംഗമാണ്, ഇത്ര കട്ടികൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസ സഹായം നൽകി എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു നടക്കുന്നവരുണ്ട്. ചില സംഘടനകൾ ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ പടം സഹിതം പത്രങ്ങളിൽ കൊടുക്കാറുണ്ട്. ഇവരിൽ പലരും വീട്ടിൽ ഒരു ഭിക്ഷക്കാരൻ വന്നാൽ ഒന്നും കൊടുക്കാതെ ഓടിച്ച് വിടുന്നവരാണ്.

എന്താണ് ദാനധർമ്മം? ദാനധർമ്മത്തിന്റെ മുർത്തിമദ്ഭാവങ്ങളാണ് കർണ്ണൻ, രാജാ ശിബി, ആദിശങ്കരാചാര്യർ തുടങ്ങിയവർ. സ്വന്തം ജീവൻ പോലും അപകടത്തിലാകുമെന്നും യാചിച്ച് വന്നിരിക്കുന്നതു യഥാർത്ഥ ബ്രഹ്മണനല്ലെന്നറിഞ്ഞിട്ടും കർണ്ണൻ തന്റെ കവചകണ്ഡലങ്ങൾ അർത്ഥിക്കു ദാനം ചെയ്തു, സ്വയം മരണത്തിലേക്കു നടന്നടുത്തു.

“ദാനധർമ്മത്തിലോ കർണ്ണന്റെ ചേച്ചി നീ”

വേടന്റെ അമ്പേറ്റു മടിയിൽ വന്നു വീണ പ്രാവിനെ രക്ഷിക്കുവാൻ ശിബിമഹാരാജാവ് സ്വന്തം ഹൃദയമാംസമല്ല തന്നെത്തന്നെയാണ് വേടനു സമർപ്പിച്ചത്. അസുരന്മാരെത്തുരത്താൻ സ്വന്തം നട്ടെല്ലരികൊടുത്ത ദധീചി മഹർഷി, കാപാലികന്റെ മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കായി ബലിയർപ്പിക്കാൻ സ്വന്തം ശിരസ്സുതന്നെ വെട്ടിയെടുത്തുകൊള്ളുവാൻ അനുവാദം കൊടുത്ത ശങ്കരാചാര്യർ ഇങ്ങനെ എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ.

ദാനത്തിനു അർഹതയാണ് പ്രധാനം. വെറുതെ ആവശ്യമില്ലാത്തവർക്ക് നൽകിയതുകൊണ്ട് കാര്യമില്ല. ഇപ്പോൾ മിക്കവാറും എല്ലാ അമ്പലങ്ങളിലും പ്രസാദമുട്ട് ഉണ്ട്. വൈഷ്ണവക്ഷേത്രങ്ങളിൽ തിരുവോണം, രോഹിണി, ശിവക്ഷേത്രങ്ങളിൽ തിരുവാതിര, അയ്യപ്പക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഉത്രം, ദേവീക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കാർത്തിക. ഇങ്ങനെ ദേവന്റെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച് ഓരോ ദിവസവും. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ക്ഷേത്രത്തിനു സമീപം താമസിക്കുന്നവർ ആരും തന്നെ ആഹാരം ഉണ്ടാക്കുകയില്ല. അത്രയും ലാഭം. എന്നു മാത്രമല്ല ഊണിന്റെ സമയമാകുമ്പോൾ അമ്പലത്തിൽ ചെന്നു ‘ആരെങ്കിലും കഴിക്കണ്ടേ’ എന്നൊരു സൗമനസ്യഭാവത്തിൽ പ്രസാദം ഊട്ട് കഴിച്ചു പോരും. അതുപോലെയാണ് ഭാഗവത സപ്താഹങ്ങൾ നടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും. അവിടെ ഇതിലും ലാഭമാണ്. ഏഴു ദിവസത്തേക്ക് സർവ്വ ചിലവുകളും സപ്താഹസ്ഥലത്തു നിന്നാണ്. രാവിലെ കാപ്പി, ഉച്ചയ്ക്ക് ഊണ്, വൈകുന്നേരം കാപ്പി. ഈ സമയങ്ങളിൽ മാത്രം ഹാളിൽ നിറച്ചും ആളുണ്ടായിരിക്കും. അവരുടെ ശ്രദ്ധ ഭാഗവതത്തിലല്ല. എന്നാൽ ചായപ്പാത്രം വന്നോ, ഊണിനു ഇല വച്ചോ എന്നൊക്കെയായിരിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള അനർഹർക്ക് പ്രസാദം ഊട്ട് കൊടുത്താൽ ദേവൻ അനുഗ്രഹിക്കുകയല്ല, നിഗ്രഹിക്കുകയാകും ചെയ്യുക.

ഇത് ആവശ്യമില്ലാത്തവർക്കു കൊടുക്കുന്നതാണെങ്കിൽ ഇനി മറ്റൊരു കൂട്ടരുണ്ട് ആവശ്യമില്ലാത്തവ കൊടുക്കുന്നവർ. നമുക്കാവശ്യമില്ലാത്തവ ആർക്കെങ്കിലുമൊക്കെ കൊടുക്കും. പറ്റുമെങ്കിൽ നാലാൾ കാൺകെത്തന്നെ. ഇതും ദാനത്തിൽ പെടുകയില്ല. എന്നാൽ ഇതൊരു സദ്പ്രവൃത്തിയാണ്. വെറുതെ കളയുന്നതിനു പകരം അതുപയോഗിക്കുന്നവർക്ക് കൊടുത്തുവല്ലോ. ഇതു പോലെ

മറ്റൊരു സദ്പ്രവൃത്തിയാണ് കല്യാണത്തിനും മറ്റും ക്ഷണിച്ച ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ വരായ്കയാൽ മിച്ചമുള്ള ആഹാരസാധനങ്ങൾ ബാലമന്ദിരങ്ങളിലും അഗതി മന്ദിരങ്ങളിലും മറ്റും കൊടുക്കുന്നത്. ഉപയോഗയോഗ്യമായവ ഉപയോഗിക്കാമല്ലോ.

പിന്നെ എന്താണ് ദാനം? ഒരാൾക്ക് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായ കാര്യം പ്രതിഫലേച്ഛ കൂടാതെ ചെയ്തുകൊടുക്കുമ്പോഴാണ് അത് ദാനം ആകുന്നത്. അത് ദ്രവ്യമാകാം, ഉപദേശമാകാം, സാമ്പത്തികമാകാം, അങ്ങനെ എന്തും. ദാനം കൊടുക്കുന്ന വസ്തുവിന്റെ വിലയല്ല ദാനത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തിനാധാരം. അത് ലഭിക്കുന്ന ആളുടെ ആവശ്യത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണതയാണ്. ചിലർക്ക് ചില സമയത്ത് പണം കൊടുക്കുന്നതിനേക്കാൾ ശരിയായ ഒരു ദിശ കണ്ടിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാവും ആവശ്യം. അപ്പോൾ അതാണ് കൊടുക്കേണ്ടത്.

ദാനവും ദക്ഷിണയുമൊക്കെ കൊടുത്തുകഴിയുമ്പോൾ പറയുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട് - ഇത ഓം തത് സത് - ഇത് അങ്ങയുടേതാണ്. ദാനത്തിനെ ദൈവികമാക്കുന്നതിനാണ് ഓം ചേർക്കുന്നത്. കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ അത് പൂർണ്ണമായും സമർപ്പിക്കണം. പിന്നെ അതിനെപ്പറ്റി മനസ്സിൽ പോലും വിചാരിക്കരുത്. ചിലർ ഇതുപോലെ എന്തെങ്കിലും സഹായം ചെയ്താൽ പാടിരിക്കാണ്ടു നടന്നില്ലെങ്കിലും സഹായം സ്വീകരിച്ചവനെക്കാണുമ്പോൾ മനസ്സിലെങ്കിലും ഒരു അധീശത്വം ഭാവിക്കും. ഇങ്ങനെയൊക്കെയുള്ള മനോഭാവം വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ദാനം പൂർണ്ണമാവുകയില്ല. ദാനവസ്തുവിലെ പിടി ദാതാവ് വിടുന്നില്ല. അറിയാതെപോലും ദാനം കൊടുത്ത വസ്തു തിരിച്ചെടുക്കരുത്. നൃഗൻ എന്ന രാജാവിന്റെ കഥ കേട്ടിട്ടില്ലേ? ദാനം കൊടുത്ത പശു തിരികെ വന്നത് അറിയാതെ മറ്റു പശുക്കളോടൊപ്പം നൃഗൻ അതിനെയും മറ്റൊരാൾക്ക് ദാനം കൊടുത്തു. അതായത് ഒരു പശുവിനെ രണ്ടുപേർക്ക് ദാനം കൊടുത്തു. അവർ തമ്മിൽ വഴക്കായി രണ്ടുപേരും ദാനം ഉപേക്ഷിച്ചുപോയി. മരണകാലത്ത് യഥാർത്ഥം നൃഗന് ഒരു ശിക്ഷ കൊടുത്തു. ഒരു ഓന്തായി അനേകകാലം ഒരു പൊട്ടക്കിണറ്റിൽ കിടക്കുക. അറിയാതെ വന്ന അപരാധത്തിനാണോ ഇത്രയും വലിയ ശിക്ഷ എന്നുചോദിച്ച രാജാവിനോട് “അല്ലതാങ്കൾ പ്രശസ്തിക്കു വേണ്ടിയാണ് ദാനം ചെയ്തത്. ദാനം മേടിച്ചവരുടെ പുകഴ്ചലിനുവേണ്ടിയാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്തത്. രാജ്യത്ത് ഒരു നേരത്തെ ആഹാരത്തിനു പോലും വകയില്ലാതെ ധാരാളം പേരുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാപ്രജകളെയും ഒരുപോലെ വിക്ഷിച്ചില്ല എന്ന അപരാധത്തിന്റെ ഫലമാണ്.” എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. ഇവിടെയും യഥാർത്ഥം തെറ്റ് പ്രശസ്തിക്കുവേണ്ടി ദാനം ചെയ്തു എന്നതാണ്. ഇന്നുപലരും ചെയ്യുന്ന ദാനധർമ്മങ്ങൾ, ചാരിറ്റബിൾ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രശസ്തിക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല വോട്ടിനും അധികാരം നിലനിർത്തുന്നതിനും കൂടിയാണ്.

ദാനം കൊടുത്ത മറ്റൊരാളുടെ കഥ നോക്കാം. മഹാബലി തന്റെ മുത്തശ്ശനായ പ്രഹ്ലാദനെ കണ്ടപ്പോൾ പറഞ്ഞു ദിവസവും പതിനായിരം ബ്രാഹ്മണർക്ക് ദാനം നൽകുന്നുണ്ടെന്ന്. നിന്റെ ഭരണം മഹാമോശമാണെന്നാണ് പ്രഹ്ലാദൻ പറഞ്ഞത്. “ഇത്രയധികം ദരിദ്ര ബ്രാഹ്മണർ അവിടെയുണ്ടോ? നീയെന്താണ് പ്രജകളുടെ ദരിദ്ര്യം മാറ്റാൻ ശ്രമിക്കാത്തത്?” എന്നാണ് ചോദിച്ചത്.

സ്വർണ്ണക്കീരിയുടെ കഥ കേട്ടിട്ടില്ലേ? ധർമ്മപുത്രൻ നടത്തിയ രാജസൂയം യാഗത്തിൽ അനേകം ബ്രാഹ്മണർക്ക് ദാനം നൽകി. ശരീരത്തിൽ പാതിഭാഗം സ്വർണ്ണനിറമായ ഒരു കീരി അവിടെവന്നു ആ തീർത്ഥത്തിൽ കിടന്നുരുണ്ടു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു “എന്റെ ശരീരം പകുതി സ്വർണ്ണനിറമായത് മറ്റൊരു ദാനനിരയിൽ മുങ്ങിയിട്ടാണ്. ഇതു വളരെ വിശിഷ്ടമായ ദാനമായിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ ബാക്കി പാതി ശരീരം കൂടി സ്വർണ്ണ നിറമായേനെ. അതുണ്ടായില്ലല്ലോ.”

പല കുടുംബങ്ങളിലും വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുത്ത പെൺകുട്ടികൾ ബന്ധം വേർപെടുത്തി സ്വകുടുംബത്തിലേക്കു തിരികെ വരുന്നതിന്റെ കാരണം കന്യാദാനം ഇത ഓം തത് സത് ആയി നട

ക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ്. സന്തതിയായി ഒരു പെൺകുട്ടിയേ ഉള്ളൂ. സ്നേഹക്കൂട്ടതൽ കൊണ്ടാകാം ഉദകപൂർവ്വം ദാനം കൊടുത്താലും പിടി വിടുകയില്ല.

ദാനം കൊടുക്കുന്നവനും വാങ്ങുന്നവനും തുല്യപ്രാധാന്യമാണെങ്കിലും കൊടുക്കുന്നവന്റെ കൈയാണ് വാങ്ങുന്നവന്റേതിനേക്കാൾ അല്പം ഉയർന്നു നില്ക്കുന്നത്.

ഭാഗം II

കവിതകൾ

ഒരു ബാക്ക്ബെഞ്ച് വിചാരം

രാസവിജ്ഞാനത്തിന്റെ രഹസ്യം വിതരണ
 രാസസൂത്രത്തിലേക്കു കണ്ണും നട്ടിരുന്നു ഞാൻ.
 ബോർഡിലക്ഷരസംഖ്യാപദങ്ങളാൽ
 രാസവാക്യം രചിക്കുമധ്യാപകൻ
 സമൂല വസ്തു ഗുണങ്ങളെസ്സൂക്ഷ്മമായ്
 ആലപിക്കുന്ന തന്മാത്രാ സൂത്രങ്ങൾ
 എത്ര ഗംഭീരമാണിവയോതന്നു
 തത്ര പിണ്ഡാണു ബ്രഹ്മാണു സത്യങ്ങൾ

”അൽപാക്ഷരം അസന്ദിഗ്ദ്ധം
 സാരവത് വിശ്വതോമുഖം
 അസ്സോഭമനവദ്യം ച
 സൂത്രം സൂത്രവിദോവിദ്ഃ”

നല്ലകുട്ടികൾ മാഷിന്റെ വാക്കുകൾ
 നിത്യസത്യമായാദരാൽ പേറുന്നു.
 ”ഗുരോരനുഗ്രഹമെന്നെവ പുമാൻ പൂർണ്ണ പ്രശാന്തയേത്”
 ലോലചാമര ലാലസനായിതാ
 ലീലയാ ചാഞ്ഞു പിൻബഞ്ചുകാരനായ്
 കൺതുറന്നൊന്നു സൂക്ഷ്മമായ് നോക്കി ഞാൻ
 കാണുമതോ ഇതിൽ ജീവരഹസ്യവും?
 പണ്ടു വാനരൻ മുത്തിനെക്കിട്ടിട്ടു
 നക്കി നോക്കിക്കിടച്ചു നോക്കിയില്ല
 കണ്ടതില്ലതിൽ രാമന്റെ രൂപത്തെ
 ചണ്ടിയായ് ദൂരെയാഞ്ഞെറിഞ്ഞാനവൻ
 ബന്ധിതങ്ങളായാറ്റങ്ങളേറെയും
 ബന്ധനങ്ങളും വേണ്ടപോലുണ്ടിതിൽ
 ഇല്ലനരാഗ വായ്പിന്റെ ഭാവങ്ങൾ
 ഇല്ലപ്രേമത്തിനാദ്യക്ഷരങ്ങളും
 ഇല്ലിതിൽ സ്നേഹമന്ദസ്തിതങ്ങളും
 ഇല്ല ജീവിത മോഹഭംഗങ്ങളും
 ഏണനേർമിഴികേണാർന്നു നിൽപതും
 പ്രാണനാഥന്റെ സാന്ത്വനസ്സർശവും
 കാണുവാനേതു സൂത്രം പഠിക്കണം ?

നേടുവാനേതു മാർഗ്ഗേ ചരിക്കണം?
സാറിനെത്തറിയാം ഹാ! രാസസൂത്രത്തിൻ മേലേ
പാരിലില്ലെന്നോ ഒന്നും ശാശ്വതമായെന്നോ ?

ബിരുദം കെമിസ്ട്രി

പ്ലസ്ടു ജയിച്ച ഞാൻ ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സ് നേടി ഞാൻ
 പ്രീ ഡിഗ്രിയല്ല ഞാൻ വൊക്കേഷനല്ല ഞാൻ
 തുടരാം പഠിത്തവും ബിരുദമെടുക്കണം
 വിഷയം പലതുണ്ട് ചോയിസോ മൂന്നതും
 ന്യൂട്ടനും കെൽവിനും മാക്സ്വെലും ഡോപ്ലറും
 പ്രോബ്ബം ഫിസിക്സോ ഫിസിക്സിലെ പ്രോബ്ബമോ?
 അഞ്ചു നേരത്തിലും മങ്ങാത്ത നിഷ്ഠയും
 ക്ലേശം കണക്കോ കണക്കിലെ കൃത്യത
 ഫസ്റ്റ്ഗ്രൂപ്പുകാരന്റെയുച്ഛാസമേറുന്ന
 ഇഷ്ടമുണ്ടാക്കണം മുന്നിലൊന്നെങ്കിലും
 സസ്യശാസ്ത്രത്തിലോ സസ്യേതരത്തിലോ
 നേഴ്സിലോ ലാബിലോ ഡാക്ടർ തന്നെയോ
 പാർട്ടിയേതാവണം ? മന്ത്രിയോ, സ്പീക്കറോ?
 കൂട്ടമാറ്റിടിലേ സീറ്റു തരപ്പെടു
 രസമുണ്ടു രസതന്ത്രമെന്നതുമോർത്തിടാം
 രസികൻ ചില ക്ലാസ്സുകളെമോർത്തിടാം.
 ഡ്രസ്സിനുമുള്ള നിറമുള്ള വെള്ളവും
 സ്വർണ്ണത്തരികൾ പോൽ ലസ്സിന്റെ യൗഗികം
 അച്ഛന്റെയിച്ഛയും മുമ്പേ ഗണിച്ചിടാം
 മറ്റൊന്നുമില്ലെങ്കിലിതു തന്നെയായിടാം
 നീണ്ടുള്ള ഡെറിവേഷനൊന്നുമേ വന്നിടാ
 തിയറങ്ങളൊന്നും മനപ്പാഠമാക്കേണ്ട
 ദൂരിതം കുറവുണ്ട്, ലേശം സുഖിച്ചിടാം
 കളിയുണ്ട് ചിരിയുണ്ട് കാര്യം കുറച്ചിടാം
 വർഷങ്ങളൊന്നല്ല രണ്ടങ്ങു തീർന്നുപോയ്
 ഹർഷത്തിലാറാടി ഭാഷയും ശാസ്ത്രവും
 രസമുള്ളരീതിയിൽ രസികൻ കെമിസ്ട്രിയും
 കരയാതെ ചിരിയാതെ കാലം കടന്നുപോയ്
 അവസാനവർഷത്തിലാദ്യത്തെ ക്ലാസ്സുകൾ
 ഗണിതം നിറച്ചുള്ള ഭൗതിക രാസവും
 കഠിനങ്ങളായുള്ള കാർബണിക രാസവും
 സൂക്ഷ്മത തേടുന്ന പ്രായോഗ രാസവും
 ഇതു പണ്ടു ഞാൻ കണ്ട സൗന്ദര്യ ധാമമോ?
 നിറമുള്ള മണമുള്ള രസമുള്ളതന്ത്രമോ?

ക്രിസ്തലീയത്തിലെ മില്ലറിൻഡക്സുകൾ
സമമിതിയോതുന്ന വശ്യവചനങ്ങൾ
എങ്ങുപോയ് കാർബന്റെ ബോണ്ടിന്റെ ഗാഢത?
എങ്ങുപോയ് തന്മാത്രയേതുന്ന ചാരുത?
എന്തിനാ കൈയിൽ കരാളമാം ശുലഭമോ?
ഷ്രോഡിംഗറികേപ്ഷനേതുന്ന സൈയതോ?
ഇന്റെഗ്രൽസൈനതോ? നീണ്ടുള്ളജിഹ്വയോ?
ഡിയതോ? ഡോയതോ? ഡിഫറൻസ് ഡെൽറ്റയോ?
കാളകൂടത്തെയോ അമൃതെന്നു നമ്പി ഞാൻ?
കാളസർപ്പത്തെയോ പാലുട്ടിവന്നുഞാൻ?
യക്ഷിയോ, കാളിയോ വിഷകന്യ തന്നെയോ?
ഇക്ഷിതിതന്നെയും കീഴ്കേൾ മറിഞ്ഞിതോ?
ജന്മശൂന്യതയോ? എട്ടിലെ വ്യാഴമോ?
നീചനാം ചൊവ്വയോ, മന്ദനോ, മാന്ദിയോ?
സ്വസ്ഥതയെങ്ങുപോയ്, നിദ്രയിൽ രാവിലും?
ഉദയാൽപരത്തിലെ പ്രത്യേക ക്ലാസ്സുകൾ,
പാട്ടുരാശിക്കലെ പ്രാക്ടിക്കൽ ക്ലാസ്സുകൾ!
കളിയും മറന്നുപോയ് ചിരിയും മറന്നുപോയ്
സഹജർക്കൊരന്യനായ് ഞാനൊരു ബോറനായ്
ബിരുദം കെമിസ്ട്രിയോ, ദുരിതം കെമിസ്ട്രിയോ?

“A Chemist is an unkemp puny and unattractive wimp
with glasses and without any friends”

ചൊല്ലവിളി

എന്തെടോ കൂവേ ഇന്നു ക്ലാസുണ്ടോ സഖാക്കളെ,
 വല്ലതുമുണ്ടോ നല്ലൊരാഹ്വാനം പത്രത്താളിൽ?
 ഗേറ്റിങ്കൽ തിരക്കിട്ടു ചർച്ചയിലൊരുപറ്റം
 ഊറ്റത്തിൽ സൈക്കിനായ് മുഷ്ടിയാലാക്രോശവും
 കാന്റീനിൽപ്പലതരമുച്ചത്തിലൊരുകൂട്ടർ
 കൂട്ടത്തിൽപെടാതെയും മറ്റൊരു മറുകൂട്ടർ
 രാഷ്ട്രീയമില്ലാപ്പാർട്ടി പദ്ധതി തയ്യാറാക്കി
 മമ്മൂട്ടിസിനിമയോ മോഹൻലാൽ സുരേഷ്ഗോപി?
 റൊക്കമായ് പണമില്ല, കടമായ് തരാനാരാ?
 ക്രിക്കറ്റ് കളിയുണ്ടേൽ വീട്ടിലെത്തണം വേഗം

അദ്ധ്യാപകൻ:-

ഭാവിഭാരതത്തിന്റെ ഭാഗ്യവും വിധാതാവും
 കോത്താരി സങ്കൽപിക്കും ക്ലാസ്സ്മുറി തുറക്കേണ്ട?
 ഇല്ലിവന്മാർക്കൊന്നും പഠിക്കാൻ സമയവും
 നല്ലകാര്യങ്ങൾ നോക്കി നടത്താനുത്സാഹവും .
 ചൊല്ലില്ല, വിളിയില്ല, ദണ്ഡനീതിയുമില്ല,
 ധർമ്മവും, മനസ്സാക്ഷി സൂക്ഷിക്കാൻപോലുമില്ല.
 വല്ലോന്റേം കുട്ടിയല്ലേ, തോറ്റൊങ്കിലെന്നിക്കെന്താ?
 നില്ലാതെ ലഭിക്കണം ശമ്പളം മാസാന്ത്യത്തിൽ.

വിദ്യാർത്ഥി:-

എന്തെന്റെ സാരേയിന്നുക്ലാസ്സില്ലേലെന്നിക്കെന്താ?
 എന്തിനീബീയെസ്സീക്കു വേണ്ടിത്താൻ പഠിക്കുന്നു?
 ജ്ഞാശാസ്ത്രത്തിൽ നല്ലഡിഗ്രിയുമെടുത്തവ-
 നന്തമില്ലാഴത്തിലെപ്പഴയിൽ മുങ്ങീടുന്നു
 മണലാൽ, വിശക്കുന്ന വയറിൻ പശി തീർക്കാൻ
 പണിയില്ലെവിടെയും പാസ്സില്ല കട്ടേതിരൂ
 സസ്യശാസ്ത്രത്തിൽ കേമം ബിരുദം ധരിച്ചവൻ
 സസ്യമാർക്കറ്റിലുണ്ടു വെറ്റില വിറ്റീടുന്നു
 രാസസൂത്രത്തിൻ മേന്മ കേട്ടവനിതാ വന്നു
 വാസനതൈലം വിൽക്കാൻ ബസ്സാന്റ് തേടീടുന്നു
 ഊർജ്ജതന്ത്രത്തിൻ ലോകം മുഴക്കത്തുറന്നവൻ
 ഊർജ്ജമില്ലാലോകത്തിലേറ്റവും ക്ലേശിക്കുന്നു

പഠിച്ച പാഠങ്ങൾക്കുമറിഞ്ഞസൂത്രങ്ങൾക്കും
ഇടയ്ക്ക,ല്ലൊരിക്കലും രക്ഷിതാൻ കഴിയില്ല.
ജീവിതപ്പരീക്ഷയിൽ ജയിക്കാനുപായങ്ങൾ
ഈ വിധം പഠനത്താൽതെല്ലമേ ലഭ്യമല്ല.
പഠിക്കാൻ രസമുള്ള കോഴ്സുകൾ കിട്ടിയില്ല,
പഠിക്കാൻ ലഭിച്ചുള്ള കോഴ്സിലോ രസമില്ല.
പഠിച്ചുനേടുന്ന ഡിഗ്രിക്കോ ബലമില്ല
പഠിക്കാനെന്നിക്കൊരു താത്പര്യമില്ലേയില്ല

രക്ഷകർത്താവ്:-

എന്റെ കൊച്ചിനെ നല്ല ഡോക്ടറാക്കണം സാരേ,
എഞ്ചിനീയറിങ്ങില്ലേലേതിനു ജീവിക്കണം?
തൃശ്ശൂരും പാലായിലും മാറി ഞാൻ ട്യൂഷൻ നൽകി
എൻട്രൻസുമെല്ലാബ്രാഞ്ചുമെഴുതാൻ ഫീസും കെട്ടി
കഷ്ടമിപ്പിള്ളക്കയ്യോ ക്രിക്കറ്റുടേസ്റ്റിൽ കമ്പം !
ഇഷ്ടമെല്ലാരുടേസ്റ്റുപേപ്പറും റിവീഷനും
ഇക്കുറിയേതായാലുമെൻട്രൻസു കനിഞ്ഞില്ല
തത്കാലമിവനിപ്പോൾ ഡിഗ്രിക്കുചേർന്നീടട്ടെ

നേതാവ് -

കല്ലുവഴിച്ചിട്ടുകളേ, കൽപ്പനതൻ കഠിനതയേ,
ചൊല്ലുവിളിപ്പരിഷകളേ,നിങ്ങൾക്കിനി മാപ്പില്ലാ
നല്ലവരും നന്മകളും ഇല്ലവിടെ, പുതുലോകം
വല്ലവരും ഇല്ലതരാൻ നമ്മൾക്കായ് നൈവേദ്യം
കണ്ടില്ലേ കവലയിലെ നേതാവിൻ വൃഹങ്ങൾ

തല പോയ തോട്ടക്കാരൻ

(ഇ വി റീച്ചിന്റെ ഒരു പദ്യത്തിന്റെവിവർത്തനം)

തോട്ടക്കാരൻ തോമ്മാച്ചേട്ടൻ
 പൊട്ടത്തലയെ യച്ചുകൊടുത്തു
 അല്ലറ ചില്ലറ കേടതു മാറ്റി
 നല്ലൊരു തലയായ് വെക്കം കിട്ടും
 പാവം പക്ഷെ കാത്തതു വെറുതെ
 പത്തു കണക്കിനു വർഷം പോയി
 റിപ്പയർ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞില്ലേനോ?
 തലയിതു വന്നില്ലെന്നേവരെയും
 തടവുമെടുത്തു, വഴിയും ചെത്തി
 തലയില്ലാതൊരു തോട്ടക്കാരൻ
 എന്നതു കിട്ടും തലയെന്നുള്ളതു
 ജഗദീശ്വരനെ നിശ്ചയമുള്ളൂ
 മണ്ടൻ തന്നുടെ ദുർഗ്ഗതിയിങ്കൽ
 സഹതാപത്തിനു സ്ഥാനമതില്ല
 തലയുടെയുമയ്യടവ്രസ്സില്ലാ-
 തെങ്ങനെയാണോ തലവന്നീടുക?.

അടുക്കളനൃത്തത്തിനു ഒരു പാട്ട്

ഇന്നാണ് ഉണ്ണിയ്ക്കു പുറന്നാള്
 ഇന്നാണ് ഉണ്ണിയ്ക്കു പുറന്നാള്
 എല്ലാരുമു എത്തുന്ന സുദിനം
 അമ്മാത്തുനെല്ലാരുമു അച്ചോളമാരെല്ലാം
 അമ്മാവനമ്മായി നേരത്തെയും
 ഏറ്റരി വെച്ചുള്ള തേവർക്കു നേദും-പിന്നെ
 എല്ലാർക്കും നല്ലൊരു സദ്യ തന്നെ
 വടക്കിനിയടുക്കളയടിച്ചുതളി
 പാത്രങ്ങളൊക്കെ മോറിയിട്ടു
 എന്താണു രധേ വിഭവങ്ങളു്
 അയ്യോയെന്റോപ്പോളെ അമ്മയെന്ത്യേ?
 മുത്തശ്ശിയമ്മയും പേരശ്ശിയമ്മയും
 ചേർന്നുവന്നെത്തുന്നു കുഞ്ഞാത്തോലേ
 “കട്ടാ, കട്ടാ, വന്നോളൂ പട്ടുകോണകം ഉടുത്തോളൂ
 കണ്ണമിഴിപ്പെന്ത്യേ മുശേട്ടേ-കട്ടനെ
 പൊട്ടുതൊടിയ്ക്കു നീ അമ്മുക്കുട്ടി”
 അമ്മ വന്നെത്തുന്നു വേഗത്തിലായ്
 “ദേഹണ്ണമെല്ലാമെ വേഗമാവാം”
 പച്ചടി കിച്ചടി ഉപ്പേരി കാളൻ
 തോരണമവിയൽ പരിപ്പുകറി
 പാലായസം നല്ലടപ്രഥമൻ
 ഇഞ്ചിക്കറിയുമക്കാട്ടുകുട്ടാൻ
 കായയും നല്ല പടവലങ്ങ
 ചേനയുമോലനു കുമ്പളങ്ങാ
 എല്ലാമെടുത്തോളൂ നാണിപ്പെണ്ണേ
 കുട്ടികളെല്ലാരുമു ഒത്തുകൂടി
 ശീഘ്രം നറുക്കേണമൊക്കെത്തിനും
 സ്തുതയായിട്ടാണോയീയോലൻ മമ്മി
 ടെക്ലാസു വല്ലാഹൻ കൊച്ചുമോള്
 ലോങ്ങായിവേണമവിയലിന്
 മോസ്കോയിലോപ്പോളിൻ ഉണ്ണിനങ്ങ
 റിങ്ങായിട്ടരിയണം പാവയ്ക്കായെ
 വറുത്തുപൊടിചൊരു കിച്ചടിയ്ക്കായ്
 കുന്നംകുളത്തുള്ള കുഞ്ഞഹന്റെ

പ്ളസുവിലുള്ളോരു ക്യാവുചൊല്ലി
 പാത്രങ്ങളൊക്കെയെടുത്തുവെച്ചു
 നിലകാതും ഓട്ടുരുളി കൽച്ചട്ടിയും
 അനിയത്തി ചൊല്ലുന്നു വെപ്രാളത്തിൽ
 ഗ്യാസില്ല ഗോവിന്ദൻ വന്നതില്ലാ
 സദ്യയും ഗോവിന്ദാ എന്നാവുമോ?
 പവർ ഇന്നു ഷട്ഡൗൺ കൃത്യമായി
 വിറകുണ്ടെലെടുത്തോളൂ നാണിപ്പെണ്ണേ
 നാണിപ്പെണ്ണേ വന്നുവേഗം
 ചുള്ളിക്കമ്പുകൾതിരുകിയടുപ്പിൽ
 തീനാളങ്ങളുയർന്നുപൊങ്ങീ
 അമ്മയും ചെറിയമ്മയും പേരമ്മയും കൈപ്പുണ്യവും
 കാളനോലനതിരസം ബഹുരുചികരം കറിയൊക്കെയും
 താളതകരകളൊന്നുമല്ല ഊട്ടി വെജിറ്റബിൾസ്
 മീൽസുഗ്രാൻമതായിടും
 നല്ലുണരസികനുമായിടും
 ഭാഗം രണ്ട്
 ഊണായാൽ ഇല വേണം
 വിഭവങ്ങളേറെവേണം
 ഇലയ്ക്കുതിന്നൊത്തതായവലിപ്പം വേണം
 കുടിയ്ക്കുവാൻ വെള്ളം വേണം
 വെള്ളത്തിൽ ചുക്കും വേണം
 കുടിയ്ക്കുവാൻ പാകത്തിനേ ചൂടു പാടുള്ളൂ
 സദ്യയായാൽ പ്രഥമൻ വേണം
 പായസങ്ങൾ രണ്ടു വേണം
 നാലുതരം ഉപ്പേരിയും വറുത്തു വേണം
 സാമ്പാറിനുകായം വേണം
 എരിശ്ശേരിയ്ക്കു വറ വേണം
 കാളൻ വെച്ചു കുറുക്കിയാൽ കായയും വേണം
 പുളിയിഞ്ചി എരിയൊല്ലാ
 കടുമാങ്ങായെരിയണം
 ഓലനായാൽ പുളി പോക്കാൻ ശക്തിയും വേണം
 ചെത്തു മാങ്ങാക്കറിനല്ല
 നാരങ്ങായും വെള്ള നല്ല
 ഉപ്പുമാങ്ങാക്കറി വെയ്ക്കാൻ കർക്കടം നല്ല
 എരിശ്ശേരി ചക്ക നല്ല
 പച്ചടിയ്ക്കു പഴമാങ്ങാ
 പായസത്തിൻ ചെടിപ്പിന്നു നാരങ്ങാ നല്ല
 മോരുകൂട്ടി ഉണ്ണുവാനായ്

ചോറു ലേശം വിളമ്പേണം
ഉണ്ടു തീർന്നാൽ ഞാലിപ്പൂവൻ പഴവും കൊള്ളാം
ദേഹധിയൊന്നറിയണം
വിളമ്പാനമതുപോലെ
സ്വാദറിഞ്ഞു സദ്യയുണ്ണാൻ കഴിവു വേണം

കുട്ടിത്താരാട്ട്

അമ്മതൻ വാത്സല്യമുത്തേ-ജഗ-
 ദംബ തൻ കാരുണ്യ സത്തേ
 ഈശ്വരി തന്റെ കനിവേ-പര-
 മേശ്വരൻ തന്റെ വരമേ
 സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചോരമുതോ-അമ്മ-
 ആനന്ദമായിങ്ങു തന്നു
 കണ്ണുകൾക്കുള്ള കുളിർമ-നല്ല-
 കാതിലെ തേന്മഴഗാനം
 ആനന്ദദൈവി രാഗം-മുദ-
 ചെമ്പടതാളത്തിൻ മേളം
 ആതിരാത്രനിലാവെണ്മ-നല്ലോ-
 രാൺ മയിലാടുന്ന ഭംഗി
 മാനത്തുമാരിവില്ലെത്തി-ഇതാ-
 മുറ്റത്തു ചെമ്പകം പൂത്തു
 തുള്ളുന്ന പൈക്കുട്ടിച്ചേലേ-കിളി-
 പാറിപ്പറക്കുന്നവാനേ
 രാസസൂത്രത്തിൻ ചിമിഴിൽ-രസ-
 രാസവിലോലയാം ദേവി
 കാർത്തിക ദീപം തെളിഞ്ഞു-പാരി-
 ലേവർക്കുമുത്സവമായി
 ബാലസരസ്വതി വന്നു-എന്റെ-
 മാനസതാരുണർന്നു
 വിനതയ്ക്കു പുത്രൻ ഗരുഡൻ-എന്നും-
 വിഷമങ്ങൾ നീക്കിയപോലെ
 കുഞ്ഞിന്റെ പുഞ്ചിരി കാൺകെ-മനം-
 കുളിർതെന്നലേറ്റതുപോലെ
 അച്ഛന്റെ പുനാരക്കുട്ടി-എന്നും-
 അമ്മയ്ക്കു വാത്സല്യക്കുട്ടി
 ചാഞ്ചാടിയാടിയുറങ്ങു-മോള-
 ബാലസരസ്വതി വാവ വാവോ

എവിടെ ജോൺ?

എവിടെ ജോൺ?
 ഇന്നു കോളേജിലെത്തിയോ?
 എവിടെ ജോൺ?
 സ്വരം താഴ്ന്നു നേർത്തിട്ടു
 ഇവിടെയില്ലെന്നു ഡിഗ്രിതൻ കുട്ടികൾ
 എവിടെ ജോൺ?
 ചോദ്യമതുതന്നെ നൽകി ഞാൻ
 ഇവിടെയില്ലെന്നു പീജി തൻ കുട്ടികൾ
 എവിടെ ജോൺ?
 ഓടിയെത്തി ഞാൻ ലാബിലായ്
 ഇവിടെയില്ലെന്നു പൂട്ടം കതകുകൾ
 എവിടെ ജോൺ?
 പരിഭ്രാന്തിയാൽ ചോദിച്ചു
 ഇവിടെ നിന്നിഷ്ടു ചെയ്തുപോയല്ലോ
 പതിവു പല്ലവി ലൈബ്രറി കാക്കുവോൻ
 എവിടെ ജോൺ?
 ഓടിക്കാൻ നീലത്തിങ്ങാൻ
 ചായ വാങ്ങിക്കഴിച്ചിതാ പോയല്ലോ
 ഭവ്യനായ്ത്തന്നെ ചായക്കടക്കാൻ
 എവിടെ ജോൺ?
 ഓടി ഓടി വലഞ്ഞു ഞാൻ
 എവിടെ ജോൺ?
 തൊണ്ടയിടി ഞാൻ ചോദിച്ചു
 ഇവിടെയിവിടെയെന്നോതി മരങ്ങളും
 എവിടെ ജോൺ?
 കണ്ടതില്ലല്ലോ നിന്നെ ഞാൻ
 ഇവിടെയിവിടെയെന്നോതി ശലഭങ്ങൾ
 എവിടെ ജോൺ?
 തൊട്ടതില്ലല്ലോ നിന്നെ ഞാൻ
 ഇവിടെയിവിടെയെന്നോതി മനാനിലൻ
 എവിടെ ജോൺ?
 കേട്ടതില്ലല്ലോ നിന്നെ ഞാൻ
 ഇവിടെയിവിടെയെന്നോതി രവങ്ങളും
 എവിടെ ജോൺ?

നിന്നെ ദർശിച്ചതില്ല ഞാൻ
ഇവിടെയിവിടെയെന്നോതീ പ്രകാശവും
എങ്ങുമില്ലാത്ത ജോണിനെത്തന്നെയോ,
എങ്ങുമായുള്ള ജോണിനെത്തന്നെയോ,
ഇങ്ങുതേടിയലഞ്ഞു നടന്നു ഞാൻ?
ആരു ജോൺ?
ക്രിസ്തുവല്ലവൻ, ഏല്യാവുമല്ലവൻ
കൃഷ്ണനല്ലവൻ, അല്ലാഹുവല്ലവൻ
നിത്യസത്യമായ് ഭിന്നരൂപങ്ങളിൽ
നിത്യശുദ്ധമായ് ഭിന്നമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ
നിത്യനൂതനം മൂന്നുകാലത്തിലും
സച്ചിദാനന്ദ പൂർണ്ണപ്രകൃതി ജോൺ.

വിൽസ് കപ്പ്

ഫൈനലിനു കളിക്കുന്നു
 പാക്കിസ്ഥാനിൽരണഭൂമി
 വസിം അക്രം പരിക്കിനാൽ
 മുകസാക്ഷി പരുങ്ങുന്നു
 ഭാരതത്തെഭരിക്കുന്ന
 ന്യൂനപക്ഷം പോലെതന്നെ
 ഭൂരിപക്ഷം റണ്ണുമായി
 രണതുംഗെ ജയിച്ചുപോയ്
 വെസ്റ്റിൻഡീസിൻ തന്ത്രങ്ങളെ
 ക്വസ്റ്റ്യൻ ബാങ്കു പഠിച്ചുപോൽ
 ഫസ്റ്റ് ബാറ്റിൽ തെറിപ്പിക്കെ
 മാർക് റെറ്റലേർ വന്നുവല്ലോ
 കംഗാരുവിൻ കൂട്ടുകാരും
 രാവണന്റെ വീട്ടുകാരും
 വംഗനാട്ടിൽ സെമിയിലും
 മുടിച്ചുടാമന്നരായി
 എസ് വോയും പുറത്തായി
 എം വോയും പുറത്തായി
 ഡിസിൽവ വന്നതോടെ
 സ്ലൂവർട്ട് പോലുമുട്ടായി
 ഷെയിൻ വോണെ ഷെയിമാക്കി
 ജയസൂര്യ ജയിക്കുന്നു
 അരവിന്ദനാഞ്ഞെറിഞ്ഞു
 പോണ്ടിങ്ങും പാഞ്ഞുപോയി
 ഫസ്റ്റ് ബാറ്റ് കൊടുത്തിട്ടും
 ലാസ്റ്റ് ബാറ്റ് സിക്സറാക്കി
 രണതുംഗെ ജയിക്കുന്നു.
 സിംഹത്തിന്റെ കൊടിയുള്ള
 നീലനിറമുടുപ്പിട്ട
 കരിങ്കല്ലിന്നുറപ്പുള്ള
 ലങ്കതന്നെ മിടുക്കന്മാർ

ധർമ്മകാഹളം

പെണ്ണി തന്റെ ടെസ്റ്റു മാച്ച്
 ഭാരതത്തിൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ
 പാരമ്പര്യവൈരികളാം
 പാകിസ്ഥാനും ഭാരതവും
 ചെന്നൈയിലെ സ്റ്റേഡിയത്തി-
 ലൊന്നാം മാച്ച് പൂർത്തിയാക്കി
 ദ്വാദശത്തിൻ റണ്ണുകളാൽ
 പാകിസ്ഥാനും കേറിനിന്നു
 ഭാരതത്തിൻ പേരുകേട്ട
 ബാറ്റുമാന്മാരെല്ലാവരും
 സാബ്ബയിൻ മുഷ്താഖിന്റെ
 കൂറ്റനേരിൽ പരുങ്ങിപ്പോയ്
 ലെഗ്സ്പിന്നർ സാബ്ബയിന്റെ
 പന്തുകളെപ്പറപ്പിച്ച്
 നാലുമാറുമാടിനേടി
 നൂറുമേനി ടെണ്ടുൽക്കറും
 മോംഗിയായും മോങ്ങിപ്പോയി
 ദ്രാവിഡനും പൊടിയായി
 ജവഗലൻ ശ്രീനാഥനോ
 ജയത്തിന്റെ താഴെയായി
 ഭാഗ്യദേവികപ്രീതിയോ
 വിധാതാവിൻ വിധാനമോ
 പാണ്ടിനാട്ടിൽ വസിം അക്രം
 ആധിപത്യം കൊണ്ടുപോയി
 രണ്ടാം മാച്ചുനടക്കുന്നു
 ദില്ലി തന്റെ വിരിമാറിൽ
 ടോസു നേടി അസുദ്ദീൻ
 ബാറ്റുമേന്തി രമേഷെത്തി
 നൂറിലേക്ക് ഫോറേട്ടക്കാൻ
 മുതിരുമ്പോൾ മുഷ്താഖെത്തി
 ഏറുകൊണ്ടും ക്യാച്ചുകൊണ്ടും
 പാവം പയ്യൻ പുറത്തായി
 ശേഷനാഗം ലക്ഷ്മണന്റെ
 ഊഴമെത്തി, വസിം അക്രം

സ്തമ്പ് മാറ്റി പാത തീർത്തു.
 നാഗലോകേ പോയി ലക്ഷ്മൺ
 സ്പാസമൊക്കെ മാറ്റിനിർത്തി
 അരയ്ക്കാരു ബൽറുമിട്ടു
 പത്മശ്രീയാം ടെണ്ടുൽക്കറും
 പത്മപാദർ പോലെയെത്തി
 സ്തിപ്പറായൊരസുറ്റിൻ
 അക്രമിന്റെ പന്തുകളിൽ
 ബാറ്റുവീശി ചീറ്റലോടെ
 പതിനാലു റണ്ണെടുത്തു.
 ഗംഗപോലെ ഗാംഗുലിയും
 കാവേരിതൻ ദ്രാവിഡനും
 നർമ്മദയാം ടെണ്ടുൽക്കറും
 ഒത്തുചേർന്നു റണ്ണയർത്തി
 മോംഗിയായൊ പൂജ്യനായി
 അനിൽ കുംബ്ലെ പതിനഞ്ചു
 ജവഗലൻ ശ്രീനാഥനൊ
 ജയക്കൊടിയേന്തിനിന്നു.
 ഐക്യമത്യം മഹാബലം
 പഴഞ്ചൊല്ലിൽ പതിരില്ല
 ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥം ധർമ്മയുദ്ധം
 ജയിച്ചോരു കുരുക്ഷേത്രം
 പാക്കിസ്ഥാന്റെ ബാറ്റിങ്ങിലോ
 സയ്യിദ് അൻവർ തുടക്കത്തിൽ
 കുംബ്ലെ തന്റെ കറക്കത്തിൽ
 അഹ്മദിയും ഔട്ടായി
 ഇൻസമാമും ഇജാസുട്ടിം
 മോയിൻഖാനും യുഹാനയും
 സലിം മാലിക് സഹോദരൻ
 വഖാർ യൂനുസ് മുഷ്താഖ് രണ്ടും
 അനിൽകുംബ്ലെ അമരനായ്
 വിക്കറ്റുകൾ പത്തുമെത്തി
 പാക്കിസ്ഥാനെ പാപ്പരാക്കി
 പരമ്പര പപ്പാതിയായ്
 അന്യനെയുമാദരിച്ചു
 സ്വന്തം ശക്തി തെളിയിച്ചു
 വൈരമൊക്കെ മാറ്റിനിർത്തി
 ഒത്തുചേർന്നു ടോഫി നേടി

ക്രിക്കറ്റിന്റെ ഇതിഹാസം

ഇന്ത്യതൻ ക്രിക്കറ്റിൽ സച്ചിനങ്ങളങ്ങനെ
 സച്ചിനോ മുറുമ്പെ തൻ പയ്യന്നെങ്ങളങ്ങനെ
 സച്ചിന്റെ പേർ ലിറ്റിൽമാസ്റ്ററെന്നങ്ങളങ്ങനെ
 സച്ചിന്റെ ഷോട്ടുകൾ ഭംഗിയിലങ്ങളങ്ങനെ

സച്ചിനു ബാക്ഹുട്ടുപഞ്ചമങ്ങളങ്ങനെ
 സച്ചിന്റെ മുൻഗാമി ബ്രാഡ്മാനെന്നങ്ങളങ്ങനെ
 സച്ചിനു പിൻഗാമി ആരുമില്ലങ്ങളങ്ങനെ
 സച്ചിനു റണ്ണുകൾ ഏറിക്കൊണ്ടങ്ങളങ്ങനെ

സച്ചിനോ ഇന്ത്യതൻ പുത്രന്നെങ്ങളങ്ങനെ
 പണ്ടു വിഷക്കിളി നീട്ടിപ്പാടി
 സച്ചിൻ ടെൻഡുൽക്കർ
 മാസ്റ്റർ ബ്ലാസ്റ്ററുതാൻ
 സിക്സ് സിക്സ് സിക്സ്

സച്ചിനും ശനിയുടെ കാലമായങ്ങളങ്ങനെ
 സച്ചിന്റെ ക്യാപ്റ്റൻസി മോശമെന്നങ്ങളങ്ങനെ
 സച്ചിന്റെ ബാറ്റിനു ഭാരമുണ്ടങ്ങളങ്ങനെ
 സച്ചിന്നരക്കെട്ടിൽ നീരുവന്നങ്ങളങ്ങനെ

സച്ചിനു വിശ്രമം തെല്ലുമില്ലങ്ങളങ്ങനെ
 സച്ചിന്റെ പൂജ്യവും പൂജ്യമായങ്ങളങ്ങനെ
 സച്ചിന്റെ തോൽവിയും കേമമെന്നങ്ങളങ്ങനെ
 സച്ചിന്റെ കാലം പിഴച്ചുപോയങ്ങളങ്ങനെ

അന്നു കരിങ്കയിൽ കൂകിപ്പാടി
 സച്ചിൻ ടെണ്ടുൽക്കർ
 ഫോമുകൾ പോയല്ലോ
 ഡക് ഡക് ഡക്

സച്ചിന്റെ ശുക്രൻ തെളിഞ്ഞു പിന്നങ്ങളങ്ങനെ
 സച്ചിൻ കളികളിൽ മിന്നിക്കൊണ്ടങ്ങളങ്ങനെ
 സച്ചിന്റെ വൺ ഡേകൾ വമ്പാർന്നിട്ടങ്ങളങ്ങനെ

ഓഡിയിൽ ഇരുസെഞ്ചുറിനേടിക്കൊണ്ടങ്ങനെ

സച്ചിന്റെ ടെസ്റ്റുകൾ റെക്കോഡായങ്ങനെ
ടെസ്റ്റിന്റെ ശതകമോ അമ്പതായങ്ങനെ
ശതകങ്ങളാകെയും ശതകമായങ്ങനെ
സച്ചിനെ ലോകവും ആദരിച്ചങ്ങനെ

സച്ചിനോക്രിക്കറ്റിൽ ഇതിഹാസമങ്ങനെ
ഇന്നവിഷുക്കിളി തുള്ളിച്ചാടി
സച്ചിൻ ടെണ്ടൽക്കർ
ക്രിക്കറ്റെമ്പരർ താൻ
സെഞ്ചുറി സെഞ്ചുറികൾ

